ayda bir çıkar • **fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki lira)** - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

41

ağustos 2010/11

cafcaf

Oruca evet!

ANAYASAYI ASKER YAPSIN!

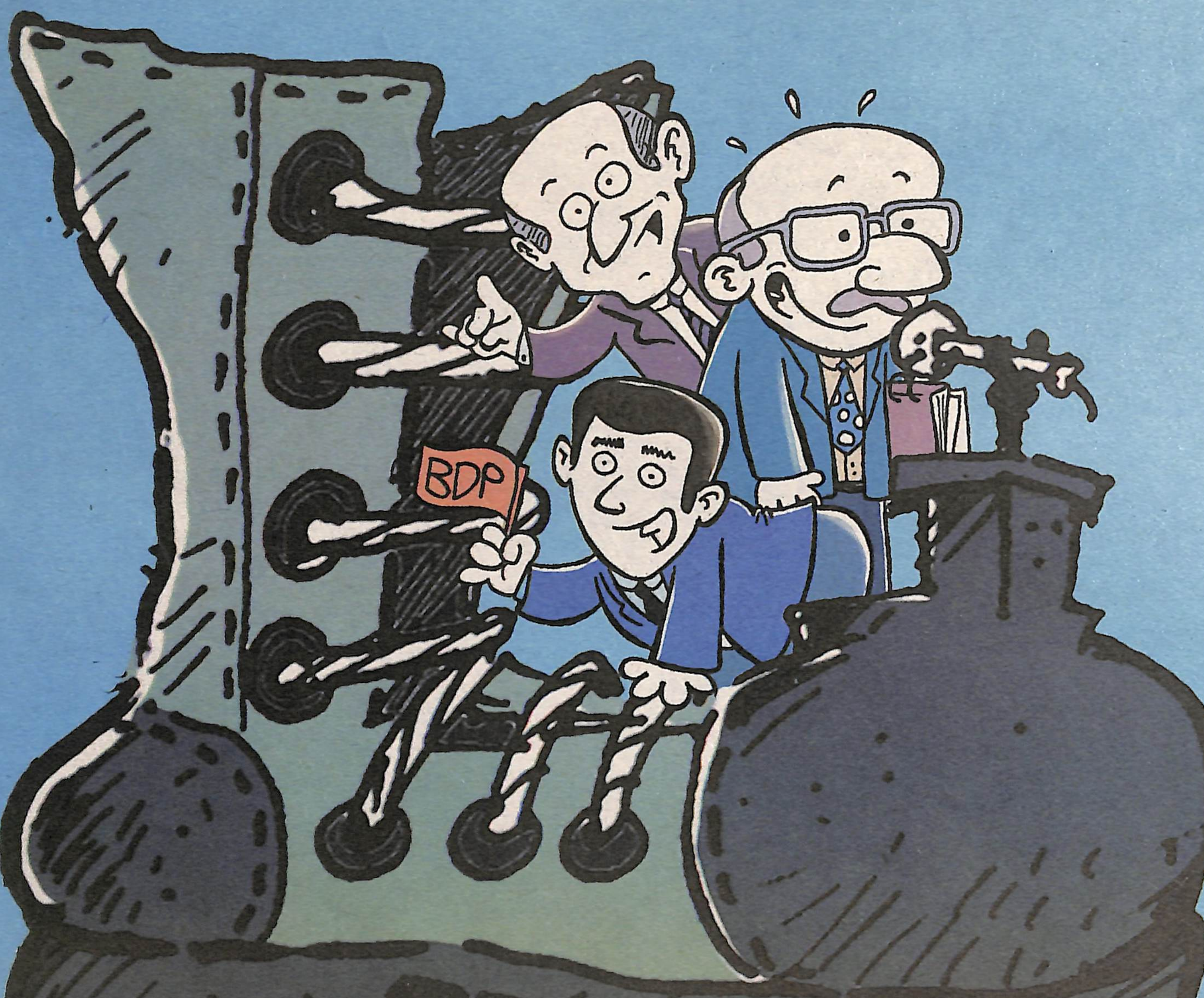

ISSN 1308-7487

Hoş geldin ey güzel Ramazan!

Cafcaf

• Sevgilisinin yahudi olmadığını anlayınca mahkemeye başvuran kadını İsrail mahkemesi tecavüz mağduru ilan etti.

• Demesi kolay! Ömer Karaoğlu Mavi Marmara'da Cafcaf okurken yakalandı.

• Şehidin yoksul ailesi tepeden tırnağa giydirildi. Şehid babası: Keşke oğlumuz yaşasaydı, dedi.

• BDP ve CHP 'Hayır' yolunda dostluklarını pekiştiriyor.

• Üstün Türkler, 'halk' olan Türkleri beğenmiyorlar!

• Vesayet'in dediği olur! Bu artık değişecek...

Niyazi Çol İtirazım Var

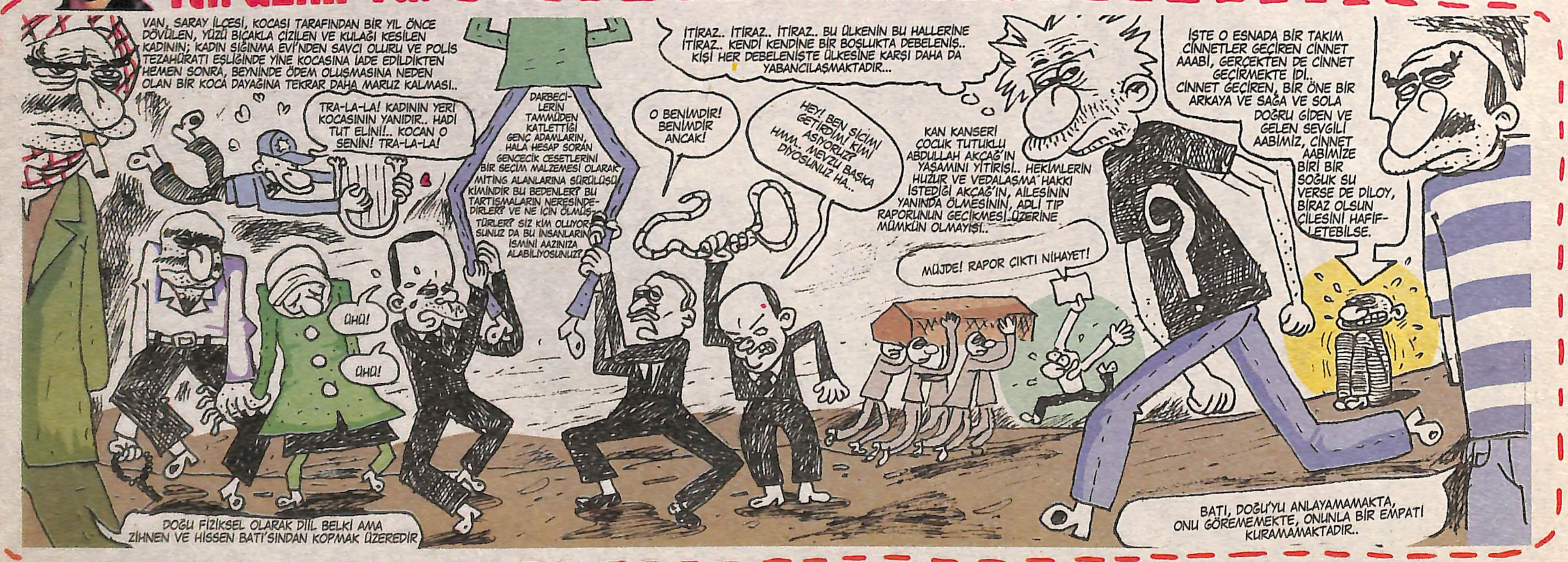

muz cumhuriyetine hayır diyorsan sen de 'evet' de: www.turkiyeevetdiyor.com - www.facebook.com/turkiyeevetdiyor

• Türk müteahhidler, Kızılderililere şehir kuracak.

• Kılıçdaroğlu Malatya'da "yeni anayasa kayısı üreticilerinin sorunlarını çözecek mi" demiş.

• Taş atan çocuklar yasası 3000 çocuğu kurtardı.

• Heron'ların sağladığı istihbarat herkese yarıyor!

• Helal gıda pazarı 2 milyon TL'ye ulaştı.

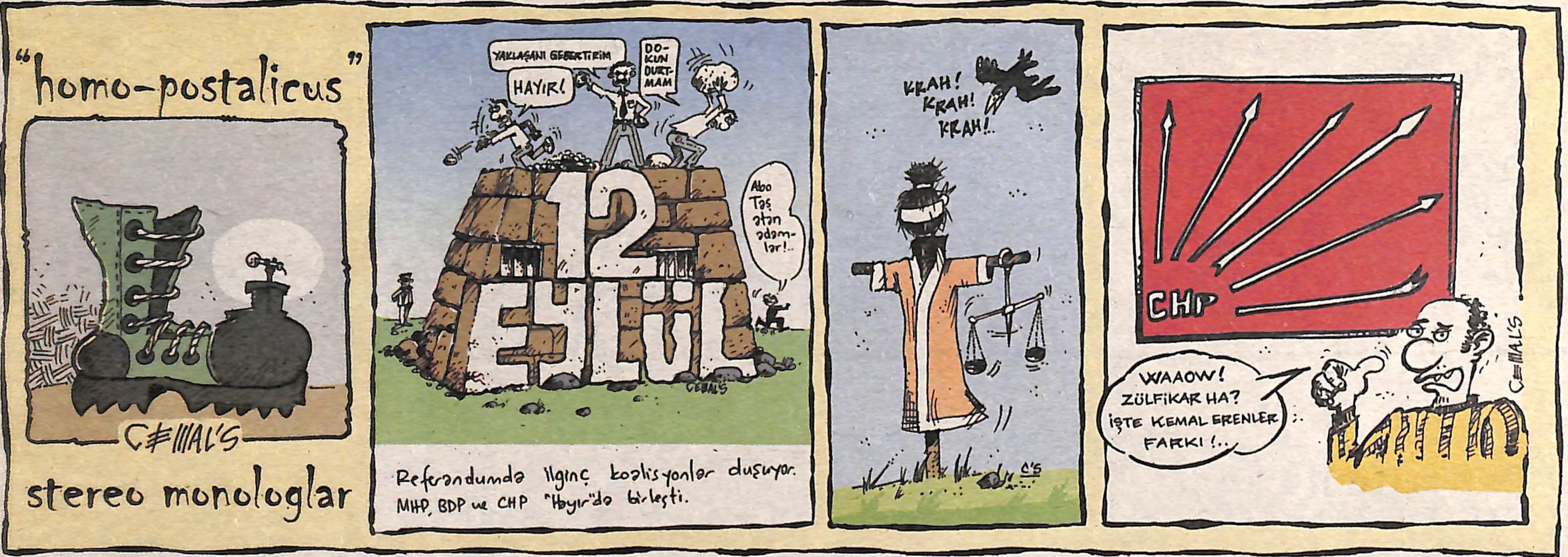

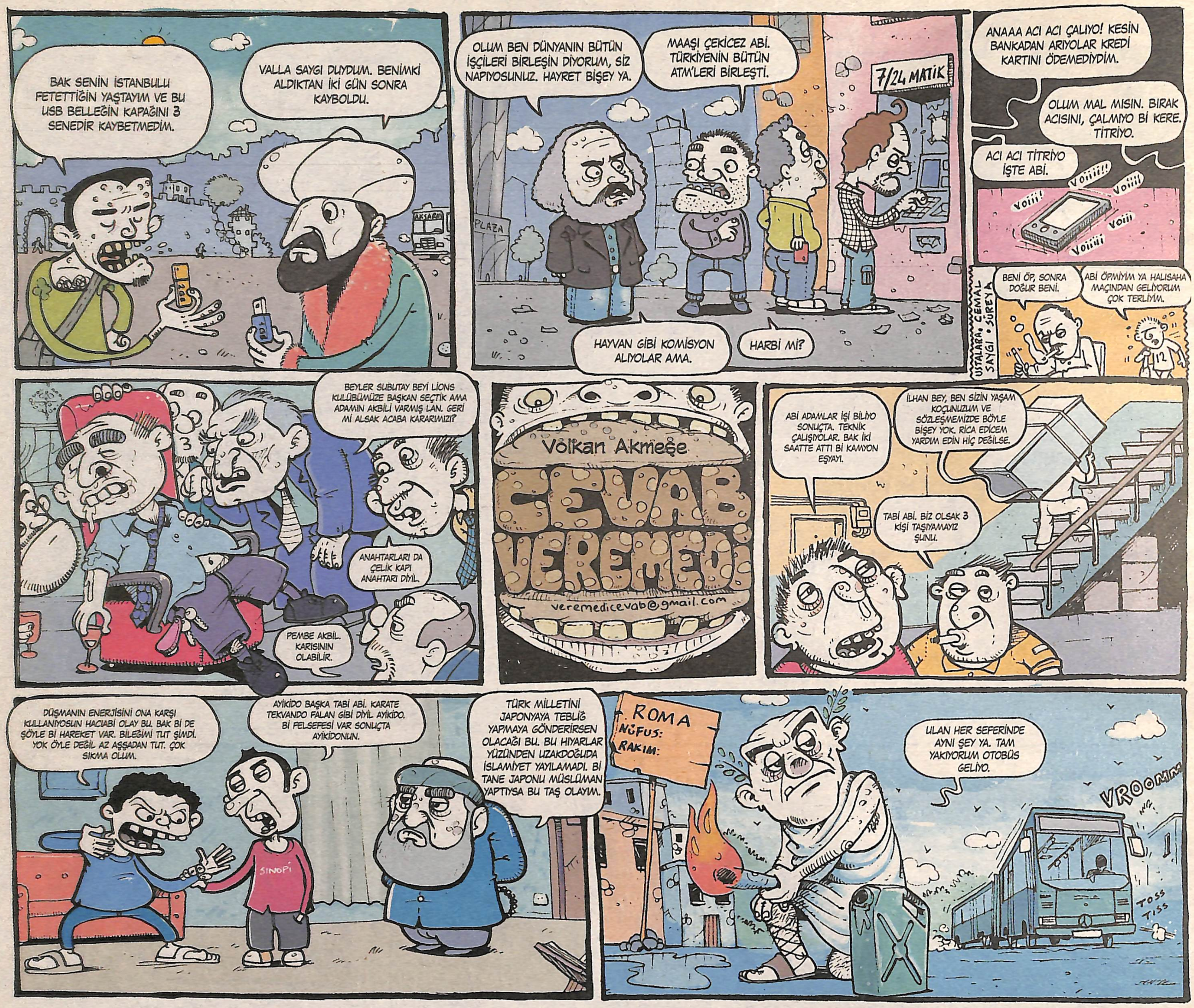

YETER BE!

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

Erkekler içinizdeki trafik canavarına dur deyin. Yoksa biz deriz.

Hızlı kaptan erkekler, kadınları yolda korku tüneline girmiş gibi seyahat ettirirken, kadınlarda tedirginlikleriyle beyleri canlarından bezdirirler. Niye erkeklerden daha çok korkarız bilmem. Canımız mı daha tatlıdır, güvensizlik mi. Belki de. Hızdan korkan hatun kişi de, söylenir, korku belirtir nidalarla yolculuğa eşlik eder durur mütemadiyen. Ama kabul edilsin ki bu iki taraflı zulmü erkekler başlatır. E yapmasalar keşke.

Konuyla ilgili birkaç soruyu kamuoyunun vicdanına iletmek istiyorum.

1- Acaba neden her zaman bu kadar acelemiz var. Pikniğe bile giderken 150 km hız abartı değil mi?

2- Biraz yavaşla dediğimizde, "sadece 80 km hızla gidiyorum" yanıtı her zaman mantıklı mıdır?

3- Önümüzdeki araç 40 km hızla gidiyorsa arkasından 60 km hızla bile gelmek aşırı hız sayılamaz mı?

4- Mesela 6 saatlik bir yolda aşırı hız size en fazla yarım saat kazandırır. Yarım saat için bu riske girmeye değer mi?

5- Hızdan korkan birisine "sakin ol" demenin mucizevi bir sonucu olabilir mi? Gerçekten bu ikna edici bir açıklama mıdır? Yoksa dalga geçmek için mi söylüyorsunuz?

6- "Ayağımızın altında fren var, basarız dururuz" ne demektir. Şimdiye kadar kaza yapanların sorunları aşırı hız, hatalı sollama falan değil de frenlerinin olmaması mıydı, nedir.

7- Korkarak seyahat etmek feci iş. Gerçekten insanın ömründen bir süreyi götürüyordur. Aslında hız yapmanızın sebebi bu mudur? Bu her şeyi açıklar mı?

Başka sorum yok. Sanık sizindir sayın reis.

Bunlar da oldu!

Bu anayasa paketi Messi'yi de getirecek mi Beşiktaş'a? Hayır. O zaman bu anayasa paketine HAYIR!

hayırdahayırvardır.com

Aydın Doğan'nın TV'si KanalD'de Türkan Saylan dizisi başlıyor.

- merakla bekliyoruz.

Noel Baba'yı da suçladılar.

Eski Ergenekon tutuklusu Uluslararası Noel Baba Barış Konseyi Başkanı savcılara dava açtı.

İsrail'den barışçıl adım!

Son iki yılda 1400 Filistinli fosfor bombalarıyla öldü. Dünyada yasak olan bombayı İsrail yeni yasakladı.

Bekri Mustafa'ya Notlar

Bi takım hocalar 'Cihat farz değil, zaten mükellef sofralarda nefsimizle yeterince cihat ed-iyoruz!' diyor. Yine o hocalar, faize, rüşvete, tesettüre, 'indragandi'ye de fetva buluyorlar. Zeko, HaimNuri taifesinden sözetmiyorum. Onlar geride kaldı. Sorulduğunda gerine gerine "Biz de Ehl-i Sünnet'iz canım!" diyen 33'lük (tespih değil) biraderlerden söz ediyorum. Böyle ayarını kaçırmış insan taifesi için 'eûzü'yü şöyle çeksek olmaz mı: "EuzübillâhiminenNÂSirracîm!"

OKUNAKLI KONUŞ HOCAM!

Yine bu hoca efendiler yaptıkları açıklamalarda hafif yollu sürprizlere de yol açıyorlar! Mübarek aylardayız ya, illa mide bulandıracaklar! Bi kere din hamdolsun 'hocalara' ait değildir. Konuşan 'satır'dan, kitaptan konuşmalı; 'sadır'dan, ya da 'işkembe'den değil. Olayı böyle teşhis etmedin mi yandı gülüm cotton helva! (Ha bu arada, "Satır'dan konuşalım o zaman!" diyen bazı 'sızma' ağabeyler, mealler, hadis kitapları marifetiyle orayı da ifsad etmeye çalışmıyor değil.) Hocam, 'ya hayır konuş, ya da bilmiyorsan sus!' diyor Ferid Kam'ın sıradaki beytini onlar için yolluyoruz! ('Öyle bir eşşek ki bâlâsındaki teşdîdinin / Âlet—i tımâra benzer lâyühad dendânı var!')

FERAMİZ

* Usta be, kıbleye karşı yazı yazılır mı! Bak bi okuyucu sormuş, hemen Haydar'a yazılıp, tepeme vurma, cevap ver.

* Hımm, bi düşüniyim. Tamam, caiz! Yalnız, Emin Çölaşan, Fatih Altaylı, Ertuğrul Özkök, AHCoşkun, Özdemir İnce, Hikmet Çetinkaya vs gibi kardeşlerin kıbleye dönük yazmamaları, sağ ya da sol omuzlarının kıble istikametine gelmesi gerekirmiş. Aksi takdirde hürmetsizlik olurmuş! (Oldu mu!)

* Hay yaşa be ustam. Yine lafı şeettirdin be!

MEDYA

"Bas bas paraları medyaya, bi daha mı gelicen iktidara!"

FLAŞ FLAŞ FLAŞŞŞ BÜLTEN!

* Şok... Şok... Türk tarihi çatırdıyor. Nasreddin Hoca'nın Hizbullahçı, Yunus Emre'nin El-Kaide kuryesi olduğu ortaya çıktı. Hocanın üç tarafı açık türbesine yapılan şok baskın... Asssooraa...

* Flaş... Flaşş... Keloğlan neyi protesto etmek için saçlarını kazıttı. Berberi hangi pire idi, deve niyçün onun için her olayda dellallık yapıyordu. Asss...

* Tuzsuz Deli Bekir'in delilik raporu sahte çıktı. Bakırköy'e canlı bağlantı. Orta oyununun vazgeçilmez ismi Bekir, acaba askerlikten yırtmak için mi deli raporu almıştı? Gizli çekimler, orta oyunlar aazsss...

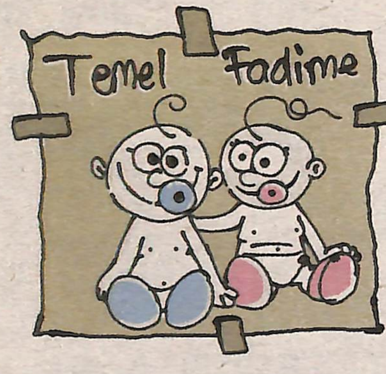

* İncili Uzman Çavuş nasıl çavuş oldu. Bi çavuşta inci ne arar! Zavaş Ay gitti, gördü, kayboldu, anca geldi. Ağzss...

* Setresinin uzun ve eteğinin çamurlu olduğunu ortaya çıkardığımız Kâtib'in akla ziyan yolsuzluk çetesi. Kâtip, her gün coca cola'lı gömleği nerden buluyordu? Olay yerinden halecanlı bağlantı.. Hasss..

TEMELLER ÖLMEZ!

Karadeniz'de artık yeni doğan bebeklere "Temel" ve "Fadime" adı konmuyormuş. Durum böyle olmakla birlikte bu tablo mezkûr bölgemizdeki "lazite" katsayısında bir düşüş olduğu anlamına gelmiyor tabii ki! (Ayrıca laz nüfus memurları yanlışlıkla 'Demel' ve 'Fadume' diye yazmış olup da sistemden normal isimler bulunamıyor da olabilir! Ya da ararken yanlış yazılıyordur!)

'İCRA'ATIN İÇİNDEN

Banka reklamları, kredi kartı kampanyalarının hemen ardından memlekette icra takipleri furyası yaşanıyor. Yurt genelinden 'Türkili hacizkâr' makamı iniltiler yükseliyor! Ama duyan yok.

OTACI'NIN YENİ ŞARKISI

Para gözlüm efkârlanma gül gayrı,
Köstebekler öter ötmez ordayım,
Mesajında diyorsun ki tüy gayrı,
Yeşil fondip olur olmaz ordayım!
Çuvalımız dolar dolmaz ordaayım!
Reis geldi, koyun kuzu koklaştı
Şu başsavcı kaç senedir bekleşti
Para gözlüm görüş günüm yaklaştı
İstifimiz biter bitmeez ordayım!
Çuvalımız dolar dolmaz ordaayım!

DEMİŞTİK

Yıllar önce, İstanbul medresesinde müselman bacıların burnundan getiren "Alemdar"lar vardı. Şimdi "Ergenekon" hacısı oldular, Silivri'ye gide gele. O zamanlarda "Alemdar'a bir gün 'âlem dar olur!" demiştik. Öyle yani.

Br. Otacı Zahter
otacizahter@hotmail.com

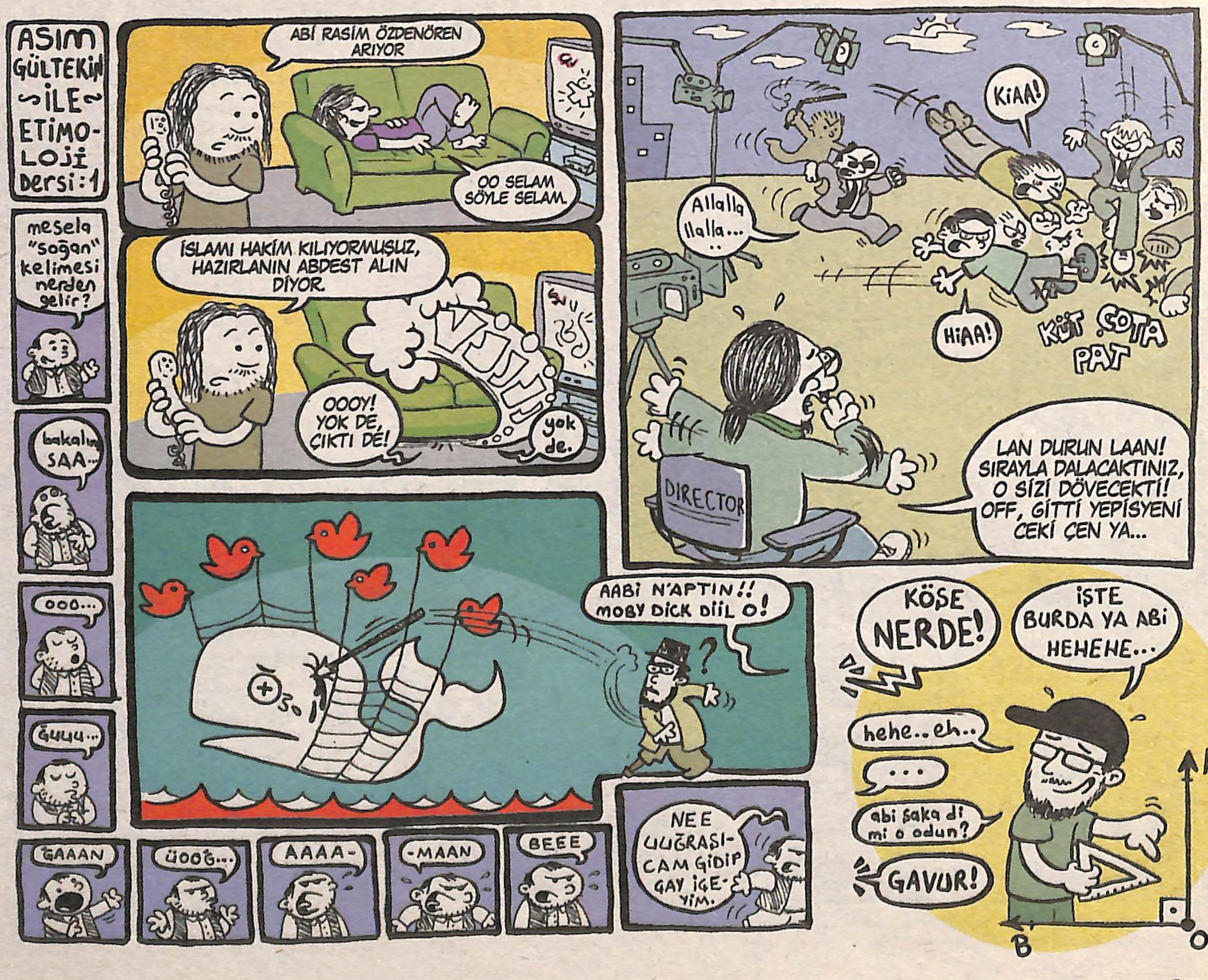

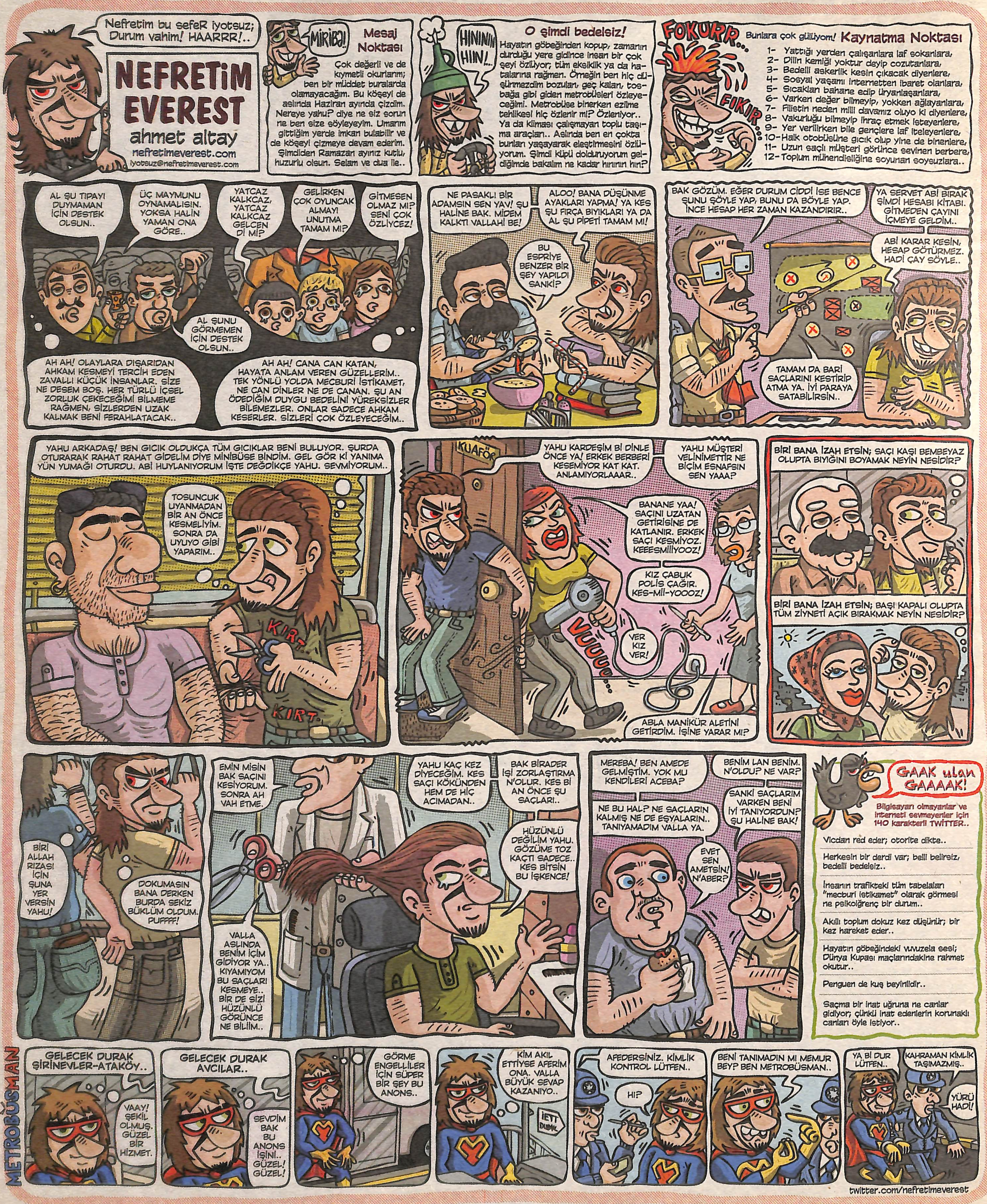
Nefretim bu sefer iyotsuz; Durum vahim! HAARRR!..
NEFRETİM EVEREST
ahmet altay
nefretimeverest.com
iyotsuz@nefretimeverest.com
MİRİBƏ!
Mesaj Noktası
Çok değerli ve de kıymetli okurlarım; ben bir müddet buralarda olamayacağım. Bu köşeyi de aslında Haziran ayında çizdim. Nereye yahu? diye ne siz sorun ne ben size söyleyeyim. Umarım gittiğim yerde imkan bulabilir ve de köşeyi çizmeye devam ederim. Şimdiden Ramazan ayınız kutlu, huzurlu olsun. Selam ve dua ile..
HINININ HIN!..
O şimdi bedelsiz!
Hayatın göbeğinden kopup, zamanın durduğu yere gidince insan bir çok şeyi özlüyor; tüm eksiklik ya da hatalarına rağmen. Örneğin ben hiç düşünmezdim bozulan, geç kalan, tosbağa gibi giden metrobüsleri özleyeceğimi. Metrobüse binerken ezilme tehlikesi hiç özlenir mi? Özleniyor.. Ya da kliması çalışmayan toplu taşıma araçları.. Aslında ben en çokta bunları yaşayarak eleştirmesini özlüyorum. Şimdi küpü dolduruyorum geldiğimde bakalım ne kadar hıninin hın?
FOKURR...
FIKIR
Bunlara çok gülüyom! Kaynatma Noktası
1- Yattığı yerden çalışanlara laf sokanlara,
2- Dilin kemiği yoktur deyip cozutanlara,
3- Bedelli askerlik kesin çıkacak diyenlere,
4- Sosyal yaşamı internetten ibaret olanlara,
5- Sıcakları bahane edip üryanlaşanlara,
6- Varken değer bilmeyip, yokken ağlayanlara,
7- Filistin neden milli davamız oluyo ki diyenlere,
8- Vakurluğu bilmeyip ihraç etmek isteyenlere,
9- Yer verilirken bile gençlere laf iteleyenlere,
10- Halk otobüsüne gıcık olup yine de binenlere,
11- Uzun saçlı müşteri görünce sevinen berbere,
12- Toplum mühendisliğine soyunan soysuzlara..
AL ŞU TIPAYI DUYMAMAN İÇİN DESTEK OLSUN..
ÜÇ MAYMUNU OYNAMALISIN. YOKSA HALİN YAMAN ONA GÖRE..
AL ŞUNU GÖRMEMEN İÇİN DESTEK OLSUN..
YATCAZ KALKCAZ, YATCAZ KALKCAZ GELCEN Dİ Mİ?
GELİRKEN ÇOK OYUNCAK ALMAYI UNUTMA TAMAM MI?
GİTMESEN OLMAZ MI? SENİ ÇOK ÖZLİYCEZ!
AH AH! OLAYLARA DIŞARIDAN AHKAM KESMEYİ TERCİH EDEN ZAVALLI KÜÇÜK İNSANLAR. SİZE NE DESEM BOŞ. HER TÜRLÜ İÇSEL ZORLUK ÇEKECEĞİMİ BİLMEME RAĞMEN, SİZLERDEN UZAK KALMAK BENİ FERAHLATACAK..
AH AH! CANA CAN KATAN, HAYATA ANLAM VEREN GÜZELLERİM.. TEK YÖNLÜ YOLDA MECBURİ İSTİKAMET, NE CAN DİNLER NE DE CANAN. ŞU AN ÖDEDİĞİM DUYGU BEDELİNİ YÜREKSİZLER BİLEMEZLER. ONLAR SADECE AHKAM KESERLER. SİZLERİ ÇOK ÖZLEYECEĞİM..
NE PASAKLI BİR ADAMSIN SEN YAV! ŞU HALİNE BAK. MİDEM KALKTI VALLAHİ BE!
ALOO! BANA DÜŞÜNME AYAKLARI YAPMA! YA KES ŞU FIRÇA BIYIKLARI YA DA AL ŞU PİPETİ TAMAM MI!
BU ESPRİYE BENZER BİR ŞEY YAPILDI SANKİ?
BAK GÖZÜM. EĞER DURUM CİDDİ İSE BENCE ŞUNU ŞÖYLE YAP, BUNU DA BÖYLE YAP. İNCE HESAP HER ZAMAN KAZANDIRIR..
YA SERVET ABİ BIRAK ŞİMDİ HESABI KİTABI. GİTMEDEN ÇAYINI İÇMEYE GELDİM..
ABİ KARAR KESİN, HESAP GÖTÜRMEZ. HADİ ÇAY SÖYLE..
TAMAM DA BARİ SAÇLARINI KESTİRİP ATMA YA. İYİ PARAYA SATABİLİRSİN..
YAHU ARKADAŞ! BEN GICIK OLDUKÇA TÜM GICIKLAR BENİ BULUYOR. ŞURDA OTURARAK RAHAT RAHAT GİDELİM DİYE MİNİBÜSE BİNDİM. GEL GÖR Kİ YANIMA YÜN YUMAĞI OTURDU. ABİ HUYLANIYORUM İŞTE DEĞDİKÇE YAHU. SEVMİYORUM..
TOSUNCUK UYANMADAN BİR AN ÖNCE KESMELİYİM. SONRA DA UYUYO GİBİ YAPARIM..
KIRT
KIRT
KUAFÖR
YAHU KARDEŞİM Bİ DİNLE ÖNCE YA! ERKEK BERBERİ KESEMİYOR KAT KAT. ANLAMIYORLAAAR..
YAHU MÜŞTERİ VELİNİMETTİR NE BİÇİM ESNAFSIN SEN YAAA?
BANANE YAA! SAÇINI UZATAN GETİRİSİNE DE KATLANIR. ERKEK SAÇI KESMİYOZ. KEEESMİİİYOOZ!
KIZ ÇABUK POLİS ÇAĞIR. KES-Mİİ-YOOOZ!
VUUUUU...
VER KIZ VER!
ABLA MANİKÜR ALETİNİ GETİRDİM. İŞİNE YARAR MI?
BİRİ BANA İZAH ETSİN; SAÇI KAŞI BEMBEYAZ OLUPTA BIYIĞINI BOYAMAK NEYİN NESİDİR?
BİRİ BANA İZAH ETSİN; BAŞI KAPALI OLUPTA TÜM ZİYNETİ AÇIK BIRAKMAK NEYİN NESİDİR?
BİRİ ALLAH RIZASI İÇİN ŞUNA YER VERSİN YAHU!
DOKUMASIN BANA DERKEN BURDA SEKİZ BÜKLÜM OLDUM. PUFFFF!
EMİN MİSİN BAK SAÇINI KESİYORUM. SONRA AH VAH ETME.
YAHU KAÇ KEZ DİYECEĞİM. KES SAÇI KÖKÜNDEN HEM DE HİÇ ACIMADAN..
BAK BİRADER İŞİ ZORLAŞTIRMA N'OLUR. KES Bİ AN ÖNCE ŞU SAÇLARI..
VALLA ASLINDA BENİM İÇİM GİDİYOR YA.. KIYAMIYOM BU SAÇLARI KESMEYE.. BİR DE SİZİ HÜZÜNLÜ GÖRÜNCE NE BİLİM..
HÜZÜNLÜ DEĞİLİM YAHU. GÖZÜME TOZ KAÇTI SADECE.. KES BİTSİN BU İŞKENCE!
MEREBA! BEN AMEDE GELMİŞTİM. YOK MU KENDİLERİ ACEBA?
BENİM LAN BENİM. N'OLDU? NE VAR?
NE BU HAL? NE SAÇLARIN KALMIŞ NE DE EŞYALARIN.. TANIYAMADIM VALLA YA.
SANKİ SAÇLARIM VARKEN BENİ İYİ TANIYORDUN? ŞU HALİNE BAK!
EVET SEN AMETSİN! N'ABER?
GAAK ulan GAAAAK!
Bilgisayarı olmayanlar ve interneti sevmeyenler için 140 karakterli TWİTTER..
Vicdan red eder; otorite dikte..
Herkesin bir derdi var; belli belirsiz, bedelli bedelsiz..
İnsanın trafikteki tüm tabelaları "mecburi istikamet" olarak görmesi ne psikoiğrenç bir durum..
Akıllı toplum dokuz kez düşünür; bir kez hareket eder..
Hayatın göbeğindeki vuvuzela sesi; Dünya Kupası maçlarındakine rahmet okutur..
Penguen de kuş beyinlidir..
Saçma bir inat uğruna ne canlar gidiyor; çünkü inat edenlerin korunaklı canları öyle istiyor..
METROBÜSMAN
GELECEK DURAK ŞİRİNEVLER-ATAKÖY..
VAAY! ŞEKİL OLMUŞ. GÜZEL BİR HİZMET.
GELECEK DURAK AVCILAR..
SEVDİM BAK BU ANONS İŞİNİ.. GÜZEL! GÜZEL!
GÖRME ENGELLİLER İÇİN SÜPER BİR ŞEY BU ANONS..
KİM AKIL ETTİYSE AFERİM ONA. VALLA BÜYÜK SEVAP KAZANIYO..
İETT DURAK
AFEDERSİNİZ. KİMLİK KONTROL LÜTFEN..
HI?
BENİ TANIMADIN MI MEMUR BEY? BEN METROBÜSMAN..
YA Bİ DUR LÜTFEN..
KAHRAMAN KİMLİK TAŞIMAZMIŞ..
YÜRÜ HADİ!
twitter.com/nefretimeverest

YASAKÇI ZİHNİYETİ ORTADAN KALDIRMAYA YETMEZ AMA EVET! HTTP://WWW.YETMEZAMAEVET.COM/İMZA/

Be hey Gençlik!

Hakan Öztürk

Ayakta dikilmiş korkuyla ona bakıyordum. Budaklarını önünde kavuşturmuş, abanoz renkli gözleriyle beni süzüyor, boynunu çatırdatıyordu.

-Demek geri geldin…

-Evet, geldim meşe odunum.

Utançtan yere bakıyordum.

-Hani beni bırakmıştın? Hani tekrara düştüm diyordun?

-Ben aslında bırakmıştım, okuyucular çok ısrar…

-Sallama lan okuyucu ısrar etmişmiş şuna konu bulamadım desene tırt Hakan.

-Biz yazarların bazı bazı kısır dönemleri…

-Ahahah (gülerken kabuğu çatırdıyordu) kısır dönemleri haa! Ne ara yazar oldun da kısır döneme girdin lan ibibik!

Meşe odunum, ayağa kalktı. Budakları ile omuzlarımı tuttu ve kafasını iyice geriye çektiii ve bana muazzam bir kafa attı!

ÇAAAAT!

Kafası kafama temas eder etmez alnımda bir pekmez fıskiyesi peyda oldu.

Hiç bu kadar acıttığını bilmiyordum meşe odunumun.

Uyandım. Bunu bir işaret bilip be hey gençliği yeniden yazmaya karar verdim. Yoksa başka bir nedenden değil.

Madde 17- Ecnebi hayranlığına bir son verin

Geçtiğimiz haftalarda, bir fuar münasabeti ile Almanya'ya gitme fırsatı buldum. Şimdi sanmayın ki Almanya'nın şurası şöyle güzeldi, mezarı böyle harikaydı ölesim geldi minvalli yazılar yazacağım, kezâ Alexander Meşeodunu Jr.* Der ki "Gittiği ecnebi ülkelerle övünen eşhas, alnının çatısındaki meşe odunu yarasıyla da övünmeyi öğrenmelidir."

Almanya'ya gitmek üzere, iş arkadaşlarım Sedat ve Fatih ile [bulunduğum her mekanda bir Fatih olması tamamen tevafuktur.] havaalanına gittik. Uçakta yerimizi aldığımızda Sedat ve Fatih'in bir yan yana benim ise çok uzak bir koltukta yerim olduğunu gördük. "Hayırlısı." Diyerek koltuğuma kuruldum.

Kısa bir süre sonra uçağımız semalarda özgür kuşlar gibi cevelan ediyordu. Fıtratım gereği, yolumuz kısa da olsa çevremdekilerle ünsiyet peyda etmek için gayret sarf ederim. Yanımdaki kırmızı yanaklı sarı saçlı gürbüz delikanlıya döndüm ve dedim ki, "İşte genç adam, karşında hayatı uçak yolculuklarında geçmiş bir adam oturuyor, hiç unutmam bir gün Avustralya Sydney'den Los Angeles uçağına binmiştik…"

Sonrasında kendimi kaybettim, hikâyemi anlatırken öyle bir cuş u huruşa geldim ki, çocuk 2-3 kere sözümü kesmeye çalışsa da izin vermedim. Ve başımdan geçenleri "… meğer adam sat komandosu değil, şizofrenmiş, evim diye anlattığı yerde İzmir'deki tarihi hava gazı fabrikası, minare dediği şey de fabrikanın bacasıymış, başta sana anlattığım gizli tarikatın şeyhi, önemli devlet adamlarını o gümrükten geçirdiği papağanın dilinin altındaki zehirle zehirlemek istemiş, Allah'tan Hanedanın kayıp veliahtını bulduk da olayı çözecek tılsımı söyleyebildi…" diye bitirip, kendimden memnun bir tavırla, "Nasıl ama?" diye sual ettim, gürbüze. Gürbüz bana dönerek "ihabkaynanung" dedi. "Ulan!" dedim, "Tombalak! Madem Türkçe bilmiyorsun baştan neden söylemiyorsun diye kafasından tutup önündeki koltuğa vurmaya başladım. Tam da kafasıyla çat çat da çat çat çat çat da çataçat diye güzel bir türk halk müziği nağmesi terennüm etmeye başlamıştım ki, uçaktaki görevliler beni tuttular, derdest edip uçak inince nezarethaneye götürdüler. Bizim Fatih ve Sedat'a "Abi siz gidin, ben fuara yetişirim." Dedim. Sağolsunlar "Yok abi biz sensiz gitmeyiz." Falan demediler, hemen arazi oldular.

Üç gün sonra, Türk konsolosluğunun ve üst mercilerdeki Cafcaf okuru bürokratların da yardımları ile nezaretten çıkıp Remscheid'daki fuar alanına doğru gittim. Yanlarına vardığım zaman Fatih ve Sedat'ta normal olmayan bir şeyler vardı. Ne olduğunu kısa zamanda anladım, ikili beyin noksanlığında sık görülen "Abi biz neden onlar gibi olamıyoruz?" hastalığına yakalanmışlardı. Fuar alanındakilerin sarı saçlarına, beyaz tenlerine büyülenmiş gibi bakıyorlar, liselerinde, kurslarda öğrendikleri İngilizcelerine Londra, Almancalarına Berlin esintisi katmaya çalışıyorlardı. Ecnebiler ne yapsa ilk defa görmüş gibi kendilerinden geçiyor bana da sık sık "Abi bunlar ne kadar medeni insanlar, bak kuyrukta kimse kaynak yapmıyor, istemeden omuz atsan, gülümseyip özür diliyorlar, bu adamlar ter bile kokmuyor abi geçen birisi yellendi (bunlarda ortalıkta yellenmek ayıp değil, abdestleri bile bozulmuyor yellenince) o bile parfüm koktu şerefsizim." Diye ayılıp bayılıyorlardı.

Bu ahval fuar sonuna kadar devam etti, Bizimkiler ecnebilerin etrafında peyk olmuştu. Nerdeyse din değiştirip bunların dinine tabii olmalarına ramak kalmışken, veda vaktimiz geldi. Sedat ve Fatih havaalanında gözyaşlarına hakim olabildilerse de uçakta koyverdiler ve Istanbul'a gelene kadar ağladılar.

İstanbul'a geldikten sonra evlerimize dağıldık. Ertesi gün, işyerine geldiğim zaman arkadaşlar hala Almanya'yı tartışıyolardı. Selam verip odama geçtim. Bilgisayardan güzel bir müzik açtım, sonra Fatih'le Sedat'a seslendim. "Beyler koşun koşun Almanya'dan sizi arıyorlar."

Birbirlerine çarpa çarpa geldiler, telefonu verdim, ikisi birden kulaklarını ahizeye dayayıp dinlemeye başladılar. Bu esnada odanın kapısını kapattım, arkalarından dolandım, ahizeyi kaldırdım.

"Ama Hakan abi, bir ses gelm…."

ÇAAAAAAAAT!

Kafasına telefonu aşketmem ile Sedat'ın yeri öpmesi bir oldu. Bunu gören Fatih dörtnala kaçmak istediyse de ahizenin kablosundan bir kement yapıp kendisini yanıma çektim. Ofis sandalyesi ile kafasına vura vura yere yıktım. Odamın zeminine kırmızının ne kadar yakıştığını düşünürken Fatih kendinden geçmiş "Beni Köln'ün yağmurlarında yıkasınlar…" diye bir şarkı söylüyordu.

*Alexander Meşeodunu Jr (1876-1945) ; Asıl adı Alexander Oakwood Jr. olmakla beraber muharririn isminden kinaye olarak soyadını meşe odunu olarak tesmiye ettiği şair, yazar, düşünür. Başlıca eserleri; Meşeodunu ve Barış, Vadideki Meşeodunu, Meşeodununa övgü, Meşe odunu aforizmaları ve Dorian Gray'in Meşeodunu. Ölürken, "Hayat, bir meşeodunun kafana inmesi kadar kısa idi." Dediği rivayet olunur.

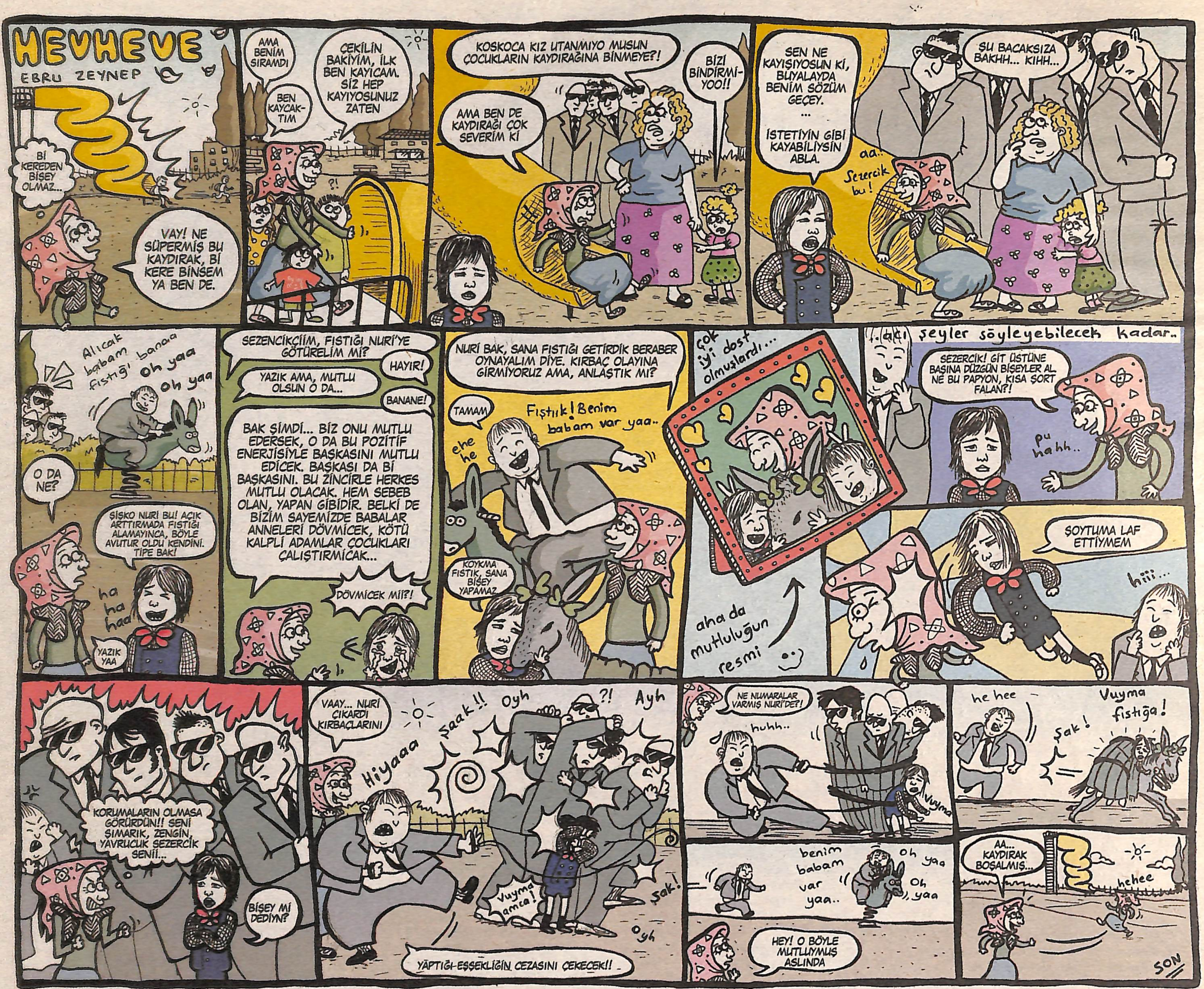

BATIL BALİNA

SALİH KILINÇ

Kitap Yazmak

Bir aralar oturup bir roman yazmıştım. Galiba tek okuyucusu Ahmet Kekeç oldu. Everest Yayınları'nın 'ilk roman yarışması' için altı ay boyunca her gün uğraşıp bir şeyler karalamış, en sonunda bir kitap hacmine ulaşan "eserimi" yarışmaya yollamıştım. Yazma aşaması benim için harika bir tecrübe olsa da sonuç tam bir hayal kırıklığı idi. İddialıydım, iyi yazdığımı düşünüyordum, benimki diğerlerinden daha farklı ve kaliteli diyordum ama gelgelelim ilk üç sırada isime rastlayamamıştım. Birinci olsaydım üç bin lira alacaktım.(Bundan dört-beş sene evvelki üç bin lira en azından bugününkünden daha iyi bir paraydı.)

Yazdıklarım A-4 çıktısından kitap formuna dönüşecekti, ona bir kapak giydirip işte bu senin ilk kitabın diyeceklerdi. Ben o kitabı alacak ve tanıdığım insanlara işte bu benim ilk kitabım diyecektim filan… Olmadı. İnsanın ikinci kitabını yayımlaması için önce bir ilk kitap yayımlaması gerektiğinden şu an için ikinci kitabım henüz matbaaya gitmiş değil. İşin kötüsü henüz yazılmış da değil.

Yukarıda bahsettiğim "romanım"ı Rasim Özdenören'e de götürmüştüm. İlkinde boş bir vaktinde okuyacağını söylemişti. İkinci defa sorduğumda "muhtemelen evde kaybolmuştur ama bir yerlerden muhakkak çıkar" demişti. Belli ki okunmaya değer olmadığını düşünüyordu. Muhtemelen daha önemli işleri vardı. (Burada bir ima yok. İnsan kapısına her gelen insanın yazdıklarını okuyamaz herhalde. Sinan Çetin'in bir röportajında okumuştum, evimin penceresinden okumam için film senaryoları atıyorlar diyordu) Bir aralar bir yemekte (kadın) bir profesöre roman yazdığımı söylemiştim. O da "Ne güzel, sen o halde iyi bulmaca çözersin" demişti. Orhan Pamuk'u hiç okumadığını ama iyi bir yazar olduğunu da zannetmediğini söyleyen başka bir profesörden ise, günün birinde, 'Ben roman "moman" okumam, okursam ancak bilimsel kitaplar okurum' cümlesini işitince kararımı verdim: Bundan sonra bir profesör görürsem "Hocam sizin maaşları da şöyle bir iyileştiriveremediler gitti yav!" diyeceğim ve hoca ile sıkı bir kıdem/ek gösterge muhabbetine gireceğim.

Birkaç yıl önce "Refahlı Yıllar" adını verdiğim bir kitap yazmaya karar verdim. Milli Görüş'ün ilk günlerinden Ak Parti'nin kuruluşuna kadar olanları ve yaşananları 'değişen' bir adamın üzerinden anlatmaya çalışacaktım. 15-20 sayfa kadar yazdım. Sonra böyle bir şey yazsam kim okur ki diyerek vazgeçtim. O yazdıklarım bir diskte "Dosyayı gerçekten silmek istediğinize emin misin? Bak sonra pişman olursun. Belki yazdıkların kayda değer bir şeydir, iyi düşün" uyarısını bekliyor olmalı.

*

Gerçi, kim ne yazarsa kendi için yazar. Ama hiç kimse okumazsa da yazdıklarını herhalde ruh hastası olup çıkar insan. Aziz Nesin, Enis Batur'unkiler kadar olmasa da hal bilir, edebiyat bilir, insanlık bilir beş on kişinin okuyacağı en azından bir iki tane kitabı olsun ister insan diye düşünüyorum. Ama "kitapsız" ölen milyarlarca kişi de varken çok da sorun olmaz kitabı olmamak.

Okumak gerek azizim, sürekli okumak…

Ke ke kekemeler de se se sever!

Divan şiirinde sevilen bir şiirin başka bir şair tarafından aynı biçim, kafiye ve redifle yazılmış benzerine nazire, nazire yazma işine tanzir denir. Nazirenin sıradan bir taklit olmaması gerekir. Divan şiirinde başarılı olan ve olmayan çok sayıda nazire yazılmış, bunlar nazire mecmualarında toplanmıştır.

Nurî'nin kekeme diliyle yazdığı gazele Sabrî tarafından yazılmış nazire şöyledir:

Se se seyr et ol civânı ba ba bak ne dil-rübâdır
Ha ha haddi bâğ-ı cennet ka ka kaddi müntehâdır

No no nola kalb-i nâlân o o olsa şâd ü handân
Se se seyr-i vech-i cânân ca ca câna can-fezâdır

Hü hü hüsn-i bî-menendim ta ta tarz-ı dil-pesendim
Se se sevdiğim efendim sa sa sana can fedâdır

A a âşık-ı nizâra e e eylemez terahhum
Sa sa san'atı o şûhun de de dem-be-dem cefâdır

La la la'l-i nâbının yo yo yok benzeri cihanda
Mü mü müşge teşbîh etmek kâ kâ kâkülün hatâdır

Yo yo yok sühanda Sabrî Nu Nu Nûrî'nin nazîri
Ha ha hak budur ki şi'ri a a âteşîn-edâdır

Sözlüğe bakmaya üşenecekler için, şiiri feda etmek pahasına da olsa, nesre çevirmeyi, başarısızlığı göze almak pahasına da olsa deneyelim:

O tazeyi seyret, bak ne kadar gönül kapıcı olduğunu gör: Yanağı cennet bahçesi, boyu (sidretül)münteha kadar yüksek.

İnleyen kalp sevinip gülse şaşılmaz; çünkü sevgilinin yüzüne bakmak, cana can katar.

Eşsiz güzelliğe, gönlün beğendiği edalara sahip sevgilim, sevdiğim, efendim, sana can fedadır.

Düşkün âşığa merhamet etmez, o şuhun sanatı her an eziyet etmektir.

Saf lâ'le / duru şaraba benzeyen dudağının dünyada benzeri yoktur, kâkülünü miske benzetmek hatadır.

Ey Sabrî, söz söylemekte Nuri'nin benzeri yoktur, gerçek budur ki onun şiiri ateşli bir edaya sahiptir.

Cımbızcı Cafer

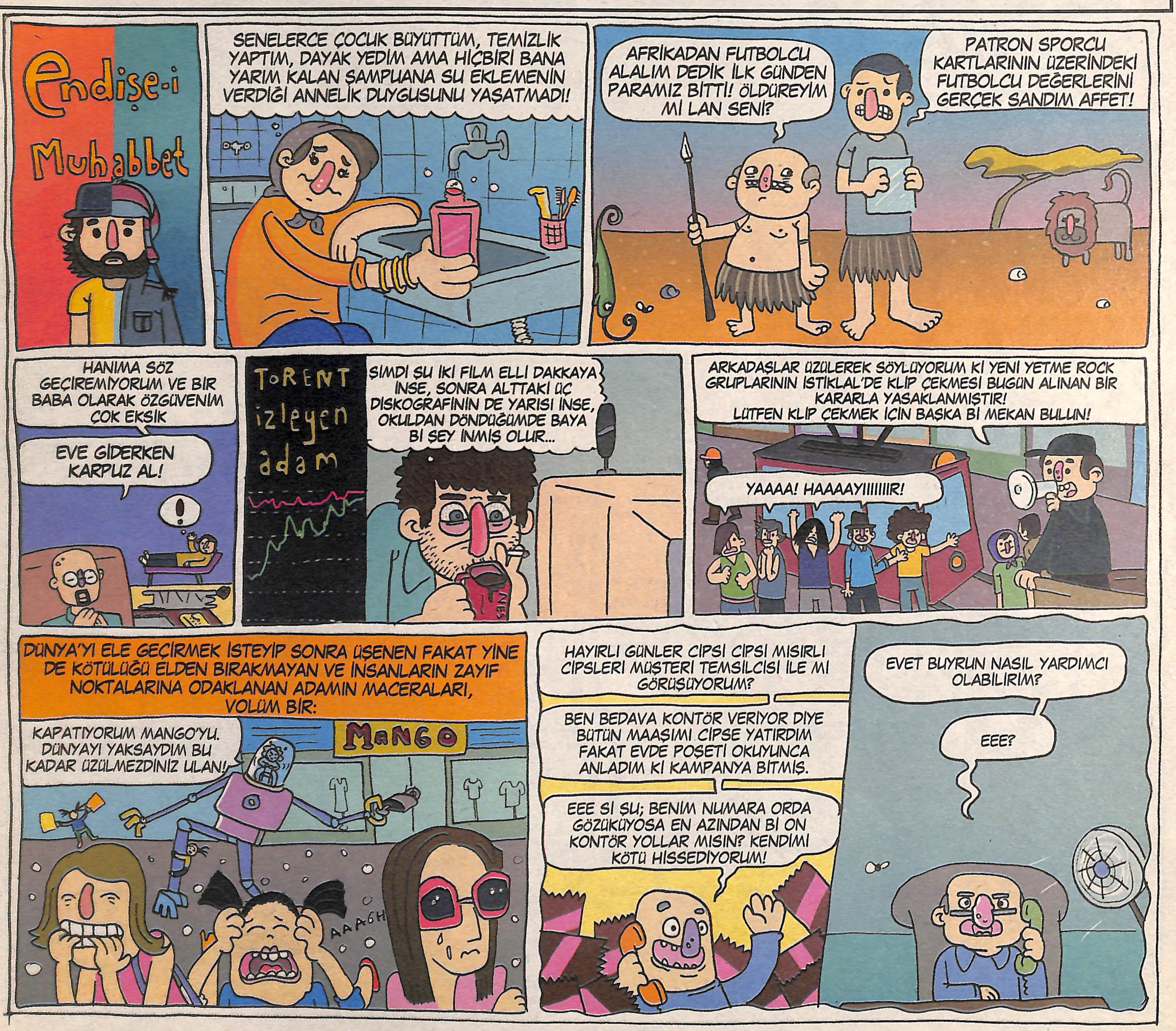

Abdullah

isminde entelektüel bir köy imamının olağanüstü serüvenleri (1)

Uzuncalar Köyünde imamlık yapıyordum. 2009 yılının yaz mevsimi idi. Saçım sakalım henüz yeterince ağarmış olmadığı halde, köylüler nezdinde muteber bir "hocefendi" olmayı başarmıştım. Kırk üç yaşındaydım, evliydim ve beş çocuğum vardı ama bunun konumuzla bir ilgisi yok tabi.

Günlerden, yanılmıyorsam salı idi. Çarşamba da olabilir.

İkindiyi yeni kıldırmış ve camiden çıkmıştım ki, Kılsızların Necati ile Topal Mehmet yanımda beliriverdiler. Bu herifler cami çıkışı etrafımı çevirdiklerine göre mühim bir hadise var, dedim. Tüh Allah kahretmesin.

Ben de, gölgelerin uzadığı şu güzel ikindi sonrasında, lojman diye şahsıma tahsis edilen fakirhaneme çekilip, bir yandan o canımın içi pötibör bisküvileri, tasviri imkânsız bir zevk ve dikkatle uzunlamasına ikiye bölüp, ince belli cam bardakta sükûnet içerisinde bekleyen tavşankanı çayıma batırmak ve yumuşayan bisküviden küçücük bir parça dahi düşürmeden en kısa sürede ağzıma götürmek, bir yandan da son üç yıldır üzerinde çalıştığım ama hiç sevmediğim bir şair olan Hölderlin'den, şiir çevirilerime devam etmek niyetindeydim. Nerden çıktı şimdi bu herifler. Aslında çevirmenler bence bunu mutlaka denemeliler. Yani bisküviyi çaya batırarak tercüme yapmayı.

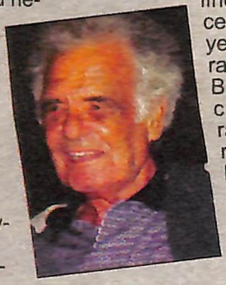

Gerçi ben "Hocefendi nideceng bu püsküvütleri?" sorusuna muhatap olmamak için köyün bakkalından değil, haftalık izin günüm olan cumartesileri kasabaya indiğimde mutlaka uğradığım Cumhuriyet Meydanındaki kazıkçı marketten alarak, köye gizlice sokuyordum bu harika şeyleri. Arkasında beş vakit namaz kıldıkları bir imamı bu halde görseler köylüler kim bilir neler düşünür, değil mi. Dolayısıyla, herkeslerden gizli saklı bir iş yapmanın insanda uyandırdığı tuhaf bir haz, deyip geçebiliriz bu işi; fakat bana kalırsa yumuşamış ve gevşemiş bisküviyi bardaktan dudağa götürürken ortaya çıkan gerilim, kişinin sanatsal yaratıcılığını fevkalade kamçılıyor. Belki de insan, sevdiği bir şairden çeviriler yapsa, bu pötibör meselesine hiç gerek kalmaz.

Laf aramızda, benim çevirdiğim şiirler daha evvel zaten dilimize tercüme edilmişti, ama doğrusu, çok kötü çevirilerdi onlar. Ben de, acaba çeviriler mi berbat, yoksa şiirlerin orijinali de bu derece kötü mü diye merak ettiğim için, tuttum Hölderlin'in dilini öğrendim. Yani işin pötibör kısmı o kadar da mühim olmayabilir kanaatindeyim.

Neyse.

"Bir mesele vardı hocefendi!" diyerek yanıma iyice sokuldu Kılsızların Necati. Ulan şu surata bak. Saçları kaşının bir santim üstünden, sakalları gözlerinin bir santim altından başlamış bir adamın böyle lakabı olur mu yahu. Topal Mehmet de topal değildi zaten. Gülmemek için kendimi zor tuttum. İçimdeki espri canavarı "Kıllı Necati! Kıllı Necati!" diye bağırıyordu. Sahte ve zorlama bir öksürükle bu ilk gülme krizini atlattım. Muteber 'hocefendi'lerin böyle sululuklar yapmaması gerektiğini bilecek kadar, eh, tanıyordum halkımı. Güzelim halkımın enteresan irfani kriterleri vardır canım. Burhani ve beyani bir açıklama yapamasa da, her daim meselenin künhüne vakıftır ve işin literal kısmına takılmayacak kadar da 'hikmet' sahibidir. Bir 'hocefendi'nin, ömrü boyunca üç, bilemedin beş gülme hakkı vardır mesela. Oğlunu sünnet ettirdiği gün bir; everdiği gün iki; torununu kucağına aldığı gün üç… O da maksimum, tebessüm yani. Kahkaha, itibarını kaybetmesi için yeter sebeptir. E doğru da aslında: Efendimiz aleyhisselam sadece tebessüm ederlermiş. Ve de ayriyeten, tebessüm sadakadır lakin surat asmak da hakkımızdır vesselam. Ben de ne yapayım, boğazımdaki gıcığı temizlemeye çalışır gibi yaparak, kamufle bir kahkaha attım. Karanlıkta Kahkaha. Kimindi ulan? Nabokov'un. Tamam.

"Buyurun ağalar!" dedim.

Bu 'ağalar' tabirinden de hiç hazzetmem. Sözde 'toplumcu gerçekçi' köy romanlarından kalma lüzumsuz bir şey işte. Biraz Fakir Baykurt, Biraz Yaşar Kemal falan… Ağalar buyurdular, şöyle benimle beraber caminin bahçesindeki çardağa doğru yürüdüler yürümesine de, işsiz güçsüz ve merakına mağlup üç beş ihtiyar da peşimize takıldı. İnsaf yahu. Ulan ya özel bir mesele konuşacaksa adamlar? Köy yeri de böyledir işte. Sabah uyandığında karnın guruldasa, sen daha evinden çıkıp oraya varmadan, bir bakarsın senin gurultu kahveye ulaşmış bile; millet onun muhabbetini yapıyor:

"Gardaş hayırdır üşüttüng mü?"

"Dün zabaanan dereye ayaklarını soktuydu da yarım saat öyle durduydu, ben dediydim bre gardaş hasta olacan diye ama sakalımız yok ki lafımız dinlensin…"

Falan fişman.

Gerçi bizimle gelenler arasında Dursun Emmi de var. Bu iyi. Arif adamdır. Halden anlar. Şu heriflerin meselesi müşkül ise, Dursun Emmi yardımcı olur belki bana.

Asmanın altındaki banklara oturduk. Bank dediysem, Naccar Musa'nın derip çattığı tahta sedirler falan. Ama çok hoş yaptı adam doğrusu. İşin ustası vesselam.

Kılsızların Necati sağıma, Topal Mehmet soluma oturdu. Dursun Emmiyle diğer ihtiyarlar da sağ çaprazımızdaki sedire oturdular da en ufak bir yelden sızılayan muzdarip sırtlarını, yakmayan ama ılık ılık okşayan mağrip güneşine döndüler. Anlayacağınız, bir divan kuruldu ki, eh artık, o kadar olur.

Necati ayağa kalktı, lafa başlayacak sandımdı, herifin derdi başkaymış meğer, kafası yukarıda, bir iki adım attı, gözüne kestirdiği en olgun salkımı hırsla koparıp taneleri ağzına doldurmaya başladı.

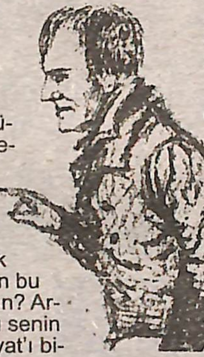

"Koruk lan daha onlar, yazık." dedi sızılı bir ihtiyar.

Tanelerin ekşiliğinden Necati'nin yüzü buruşmaya başlamıştı zaten. Gene de tükürmeyi erkekliğine yediremedi de suratını buruştura buruştura yuttu ağzındakileri. Geldi gene aynı yere, sağıma oturdu.

Ulan oğlum Abdullah, yazık sana be, dedim içimden. Sen bu hallere düşecek adam mıydın? Arkadaşların profesör oldu. Şu senin yaptığına bak. Sen tut, İlahiyat'ı bitir, yüksek lisansını, doktoranı yap, şehrin en saygın lisesinde Din Kültürü öğretmeni iken, her şeyi bırak, kalk buraya gel…

Neymiş efendim? Hicret'miş!

Neymiş efendim? Modernizmi ret'miş!

Al sana. Buldun mu aradığını şimdi?

Sus ulan adi nefs!

Vesvese verme ulan adi şeytan!

Euzü billehi mineş şeytanir racim.

Kendinle konuşmayı bırak. Meseleye yoğunlaş.

"Buyurun ağalar!" dedim tekrar.

Kılsızların Necati tepetaklak girdi muhabbete:

"Ben bu Topal Mehmet'ten şikâyetçiyim hocefendi; buzağımı öldürdü."

Yanlış anladım herhalde deyip tekrarlattım:

"Ne yaptı ne yaptı?"

"Buzağımı hocefendi; alacalı bulacalı nazlı buzağımı öldürdü bu herif… Şeriatın kestiği parmak acımaz. Anlatayım, ver hükmünü!"

Önce söz vardı. Şimdi de söz var. Ben söz'e çok dikkat ederim. Kişinin söz söyleme biçimi, onun karakterini yansıtır çünkü.

Mesela, Necati 'anlatalım' demiyor; 'anlatayım' diyor. Demek ki Topal Mehmet'in söyleyeceği şeylerden rahatsızlık duyabilecek.

'Şikâyetçiyim' derken de meseleye yine tek taraftan baktığını açık ediyor.

Ha bir de 'şeriatın kestiği parmak acımaz.' diyor ama, ne kadar samimi olduğunu, şeriatın kılıcı onun parmağını kesmeye kalktığında anlarız ancak. Belki de bunu, sırtını sağlam bir yere dayamak ve etrafına haklı olduğu izlenimini vermek için söylüyor, ha, nerden bilelim?

Sonra 'ver hükmünü' derken de bana doğru psikolojik bir hamle yapıyor. Güya hâkim bir mevkie konuşlandırıp, iltifat ediyor: Benim vereceğim hükümle iş hallolacak çünkü. Nefsim de bu iltifatı muhakkak onun dosyasına kaydedecektir, öyle ya.

Topal Mehmet'e baktım, suçlu gibi başını eğmiş bekliyor. Mahcup görünüyor. Ulan sahiden suçlu mu acaba? Valla olur mu olur. Köyün en sinirli adamlarından biridir Mehmet. Delikanlı adamdır aslında, lafını sözünü esirgemez. Gözünü budaktan sakınmaz da, sinirlidir işte. Buzağıyı dokuz yerinden bıçaklamış olsun da gör sen.

(Devam edecek…)

ÖMER FARUK DÖNMEZ

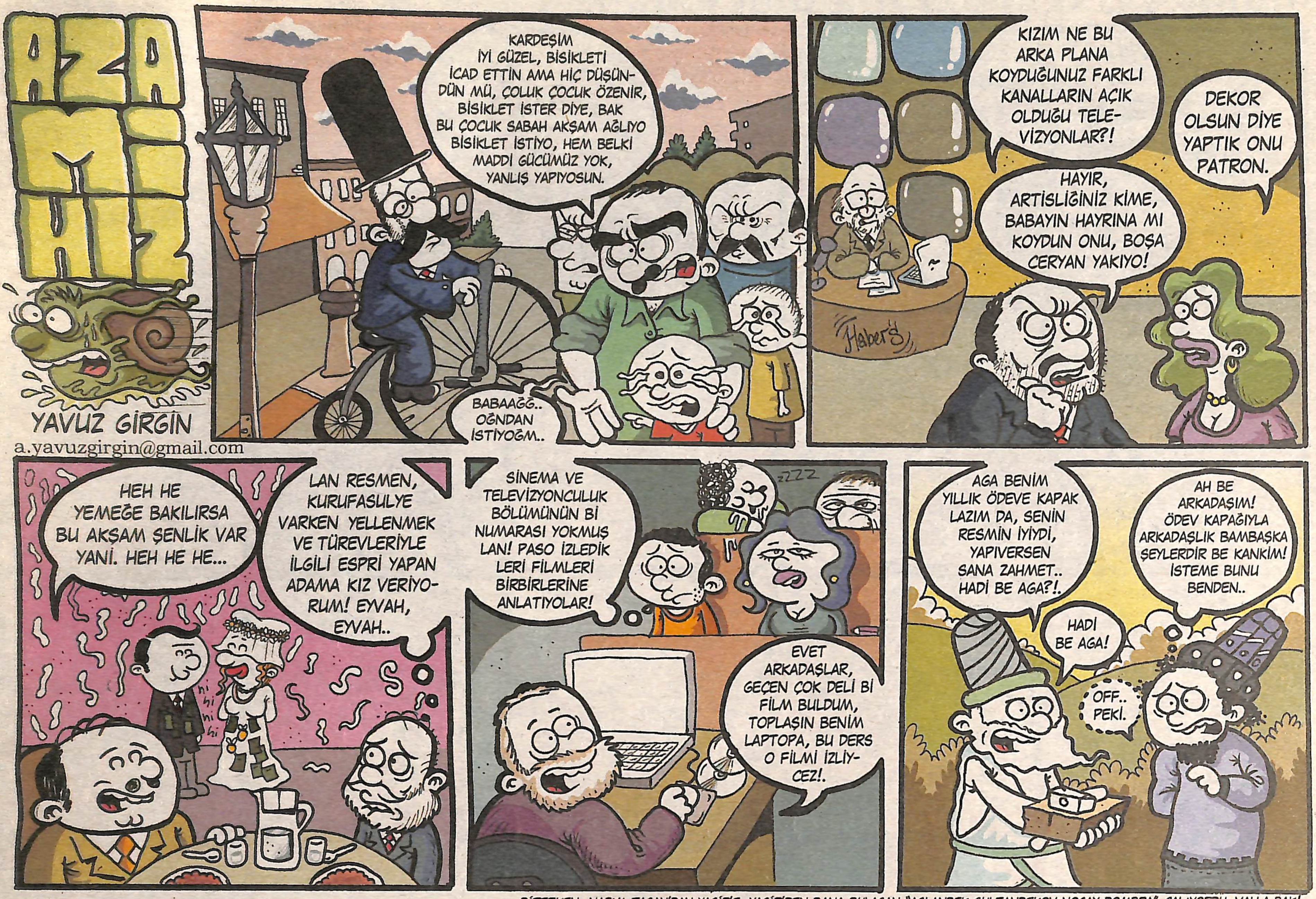

a.yavuzgirgin@gmail.com

BİTERKEN, NAZIM TAŞAN'DAN YASİR'E, YASİR'DEN BANA BULAŞAN "ASLANBEK SULTANBEKOV NOGAY-DOMBRA" ÇALIYORDU. VALLA BAK!...

Devrimci DERVİŞ

Nazım Taşan caferaslanter@gmail.com

"Bana 'sadece bitkisel besinle yaşayamazsın, bitki kemiklerinin gelişmesine katkıda bulunamaz' diyen çiftçi: bu sebepten, dini bir vazifeyi yerine getirir gibi, günün belirli bir kısmını sistemine kemik ham maddesi sağlamaya adar; günün diğer yarısında bedenini ve hantal sabanını onca engele rağmen bitkisel besinle gelişen kemikleriyle silkeleyerek çeken öküzlerin ardında söylene söylene sürükler." Henry David Thoreau – Doğal Yaşam ve Başkaldırı

...

"Ey filan, çamaşır yıkamak istiyorsan, çamaşırcılar mahallesinden yüz çevirme." Tahirü'l-Mevlevî – Nisabü'l-Mevlevî

...

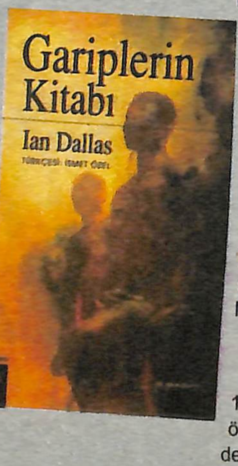

İsmet Özel'in tercüme ettiği Ian Dallas'ın Gariplerin Kitabı romanı şu sıcaklarda terleterek ferahlatan bir etkiye sahip. Hala okunmadıysa okunsa süper olur. Mutlu eder.

"Noksanlarımı saydığımda yanlışlık yapacağımı kabul ederim fakat onları gözden geçirdiğimde obur olduğum hiç aklıma gelmez."

...

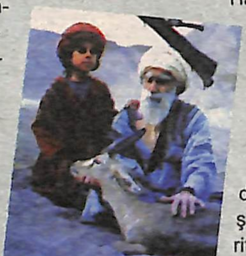

Gariplerin Kitabı'nın ardından Tunuslu yönetmen Nacer Khemir'in muhteşem filmi Bab'aziz'i tavsiye etmemek yanlış olur. Her müslümanın şu fani hayatında tanık olması gereken bir deneyim. Tadımlık bir replik alıntılıyorum:

Bab'aziz: Hasan.. Seni bekliyordum.

Hasan: Beni mi beliyordun?

Bab'aziz: İntikalime tanık olman için..

Hasan: Neden ben? Ben ölümden çok korkarım.

Bab'aziz: Muhakkak.. Eğer bebeğe zifiri karanlıkta, anne karnında şöyle denseydi: 'Dışarıda ışığın dünyası var.. yüksek dağları, muntazam denizleri, engebeli düzlükleri, çiçek açan muhteşem bahçeleri, nehirleri, yıldızlarla dolu seması ve parlayan güneşi.. ve sen bu ihtişama rağmen burada, karanlıklar arasındasın…' Doğmamış sabi, bu ihtişam hakkında hiçbir şey bilmez ve hiçbirine inanmazdı. Tıpkı bizim ölümle karşılaşmamız gibi.

...

Enteresan çizgi romancı Harvey Pekar 12 Temmuz 2010 tarihinde 70 yaşında öldü. Kendisi çizer olmayan mevtanın değişik kafa yapısı ve görkemli sıkıcı hayatı sayesinde yazdığı çizgi romanlar süpermiş. Harvey babanın hayatını (n bir bölümünü) anlatan American Splendor filmi Amerikan bağımsız sinemasının en iyileri arasındadır ve Cannes da dahil bir çok festival de ödül almıştı. Yani tavsiye edilir.

...

"Biz bayanlar başkasında görüp beğendiğimiz şeyleri elde etmek isteriz. Çoğu şey de böyledir; lila koltuk, pileli etek, harita desenli eşarp, mavi gözlü sarışın minik kız… Semra'nın çocuğundan ben de yapıcam, dedim kaç kere kendi kendime. Ne var ki olmadı. Bizim kız haddinden fazla esmer oldu. Çok canım sıkılıyor. Gerçi ben ve eşim zenciyiz ama insan istiyor be ablacım!" Cemile TERE

...

Dört kişi mersine gitmekteyken, bir kişi tersine gitmektedir. Aşağıdakilerden hangisi tersine giden şahsiyetin ta kendisidir?

a. 'Arabeski inkâr etmek ne mümkün haddimizi bilelim' Sezen Cumhur Önal

b. 'Arabeski sevmiyorum demek yaşamamak demektir' Hakkı Bulut

c. 'Müziğimizin halk kahramanı. Elvis Presley ile Karacaoğlan'ın özel bir sentezi gibi. Onsuz bir Türkiye düşünemiyorum.' Murat Menteş (Orhan Gencebay hakkında)

d. 'Müziğin hiçbir türünü yadırgamam. Ben isterim ki insanlar müziğin her türünü ve kendi seçtiklerini dinlesinler.' Neşet Ertaş

e. 'Türk halkının arabesk yavşaklığından utanıyorum.' Fazıl Say

...

Polis'ten beri böyle dünya görmedim ben böyle film! Alkışlanan yönetmen Johnie To'nun kült filmi Exiled (Sürgün) baştan sona deha, hümor ve özgünlük dolu. Filmi izlerken yaşadığınız en yoğun duygu: Afallamak. Onur Ünlü'nün Polis filmini beğenenlere şiddetle beğenmeyenlere rihvetle tavsiye ederim.

...

Bizim oralarda Hacı Dobiç derler bir adam varmış. Kavga etmediği, arasını bozmadığı kişi yokmuş köyde. Çocuklarını da kavgacı gürültücü tipler olarak yetiştirmiş. Bir gün akşam namazını kılarken dışarıdan bir gürültü işitmiş, kavga! Hemen namazı bitirip fırlamış evden. Karısı durumu anlamış ve arkasından farklı bir söylem sergileyerek: 'gitme herif, gözün çıkar' diye bağırmış. Hacı Dobiç dinlememiş karısını ve olacak ya acele acele giderken karanlıkta bir ağaca takmış gözünü. Gözü çıkmış. Uydurulmuş bir hikâye değil, zaten uydurma olamayacak kadar saçma ama bu hikaye benim çok hoşuma gidiyor nedense. Bir anlamı ya da mesajı olduğunu da zannetmiyorum halbuki.

...

İri yeşil zeytinin yanında üzümü de yaratan Allah'a hamd olsun. Selametle… Selametle…

hakıykat denilen tek dişi kalmış canavar...

niyazi çol
niyazicolbey@gmail.com
twitter.com/benhayattayken

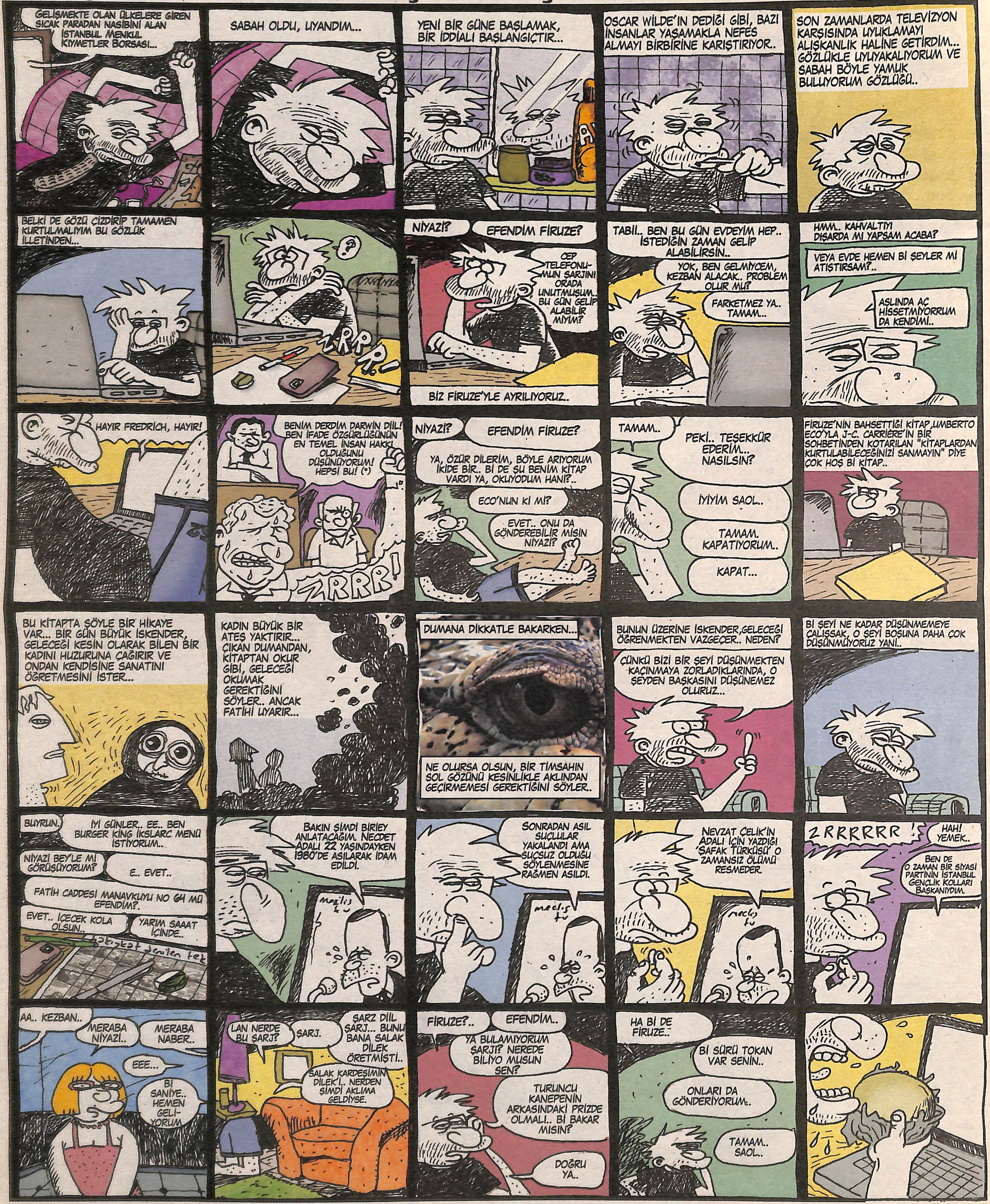

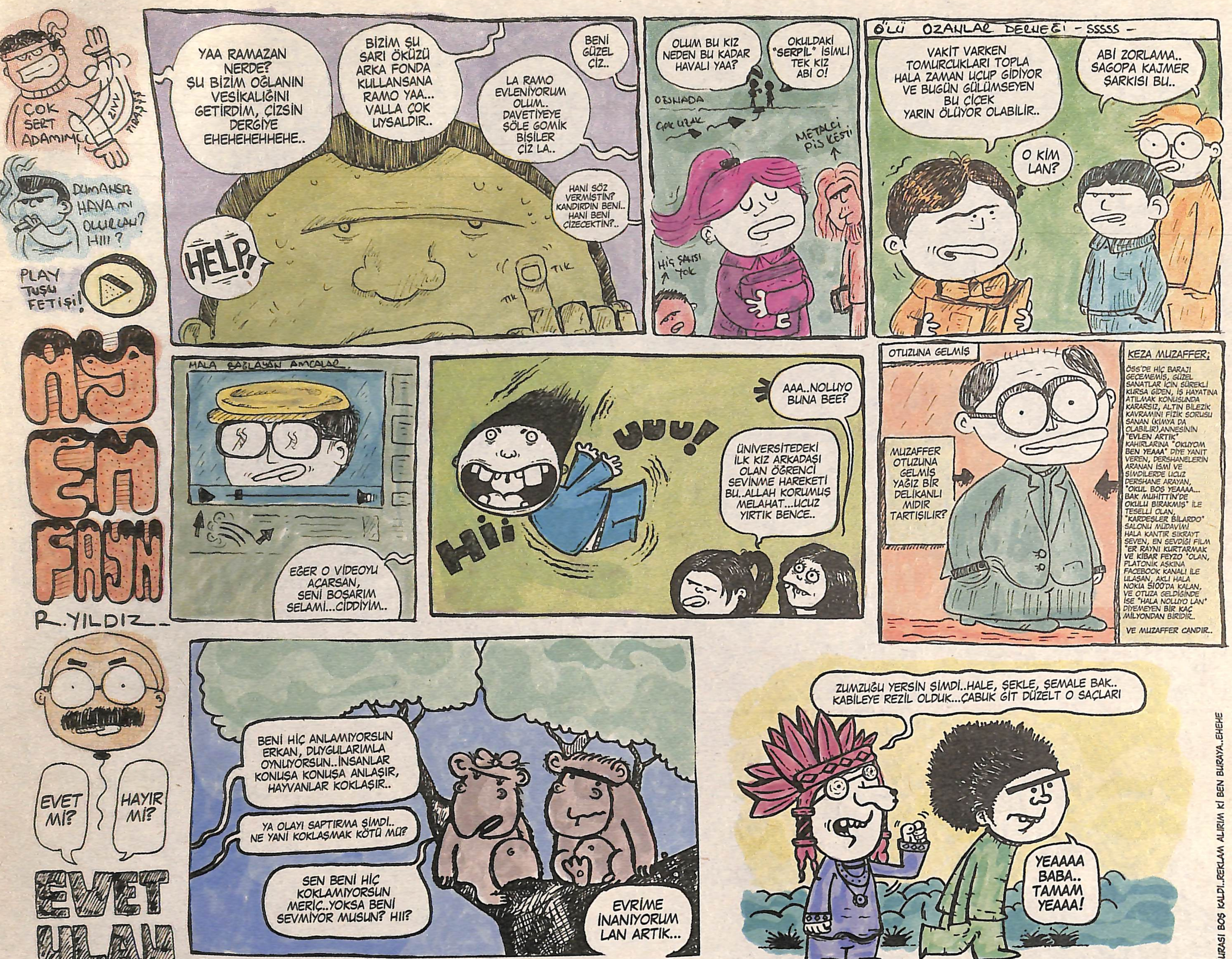

DİLEK, ARZU, HATİCE AMANNN ŞEY ŞİKAYETLERİNİZİ ENRIS.RAMAZAN@GMAIL.COM (KÜÇÜK HARFLERLE LAN) ADRESİNE BİLDİRİN, BEN DE KEREM ABİYE SÖLİCEM.

DİP NOT ADAMI: GENE BİR KÖŞE DAHA BİTTİ!(HAHAH OLAYA BAK)..BU DEMEK OLUYOR Kİ; ASIM HOCA'NIN BİR KAÇ MİLYON SABIR HÜCRESİ DAHA TELEF OLMUŞTUR. EE RAMAZAN GELİYOR, MOBAREK RAMADAN (EVET FARKINDAYIM!) SİZ DEĞERLİ OKUYUCU VE DUYUCULARI (HMMM) RAMADAN BOYUNCA ELLERİNDE KEŞKÜL İLE BİZİ ZİYARETE GELMENİZİ BEKLİYORUM DİCEM AMA; YÖNETİME BİR SORMAM LAZIM YAA..(SMILEY)

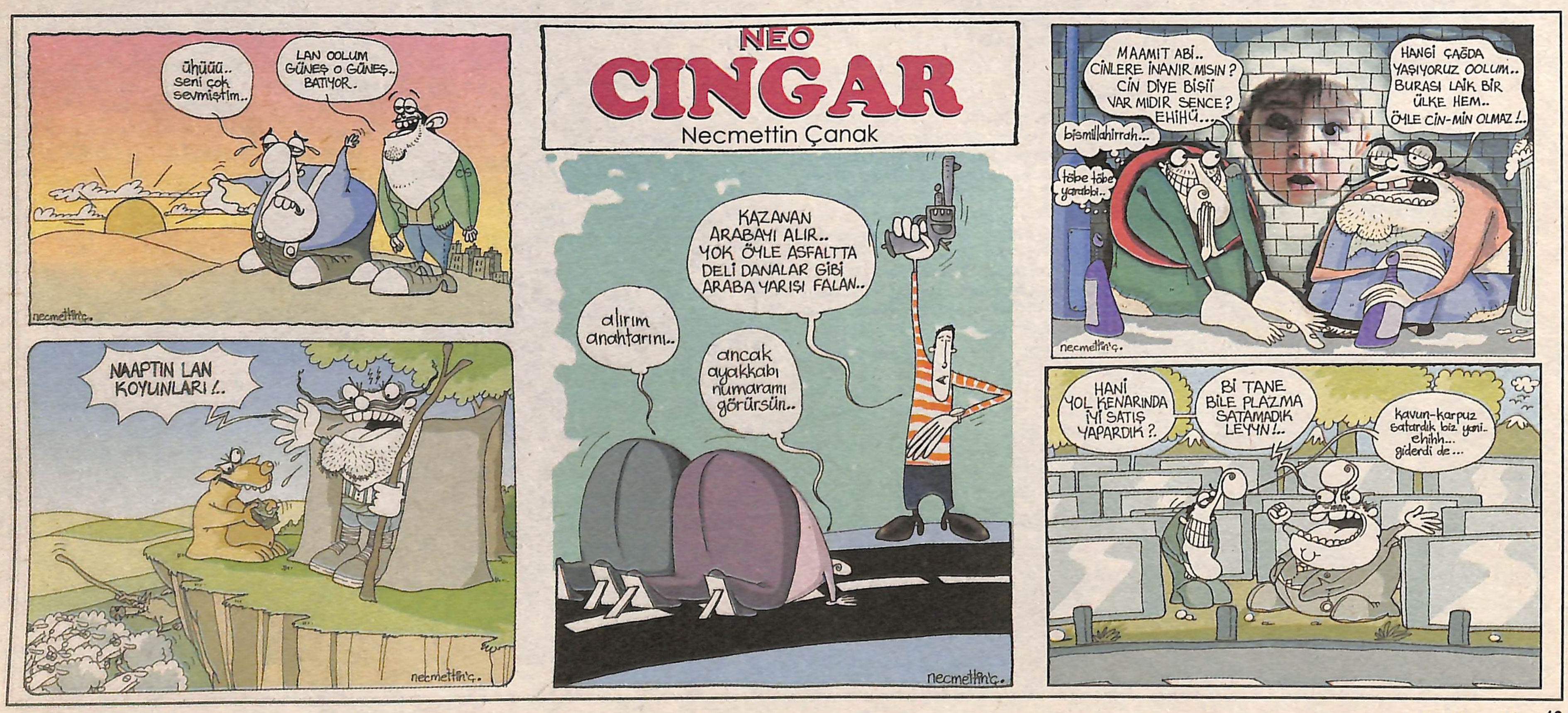

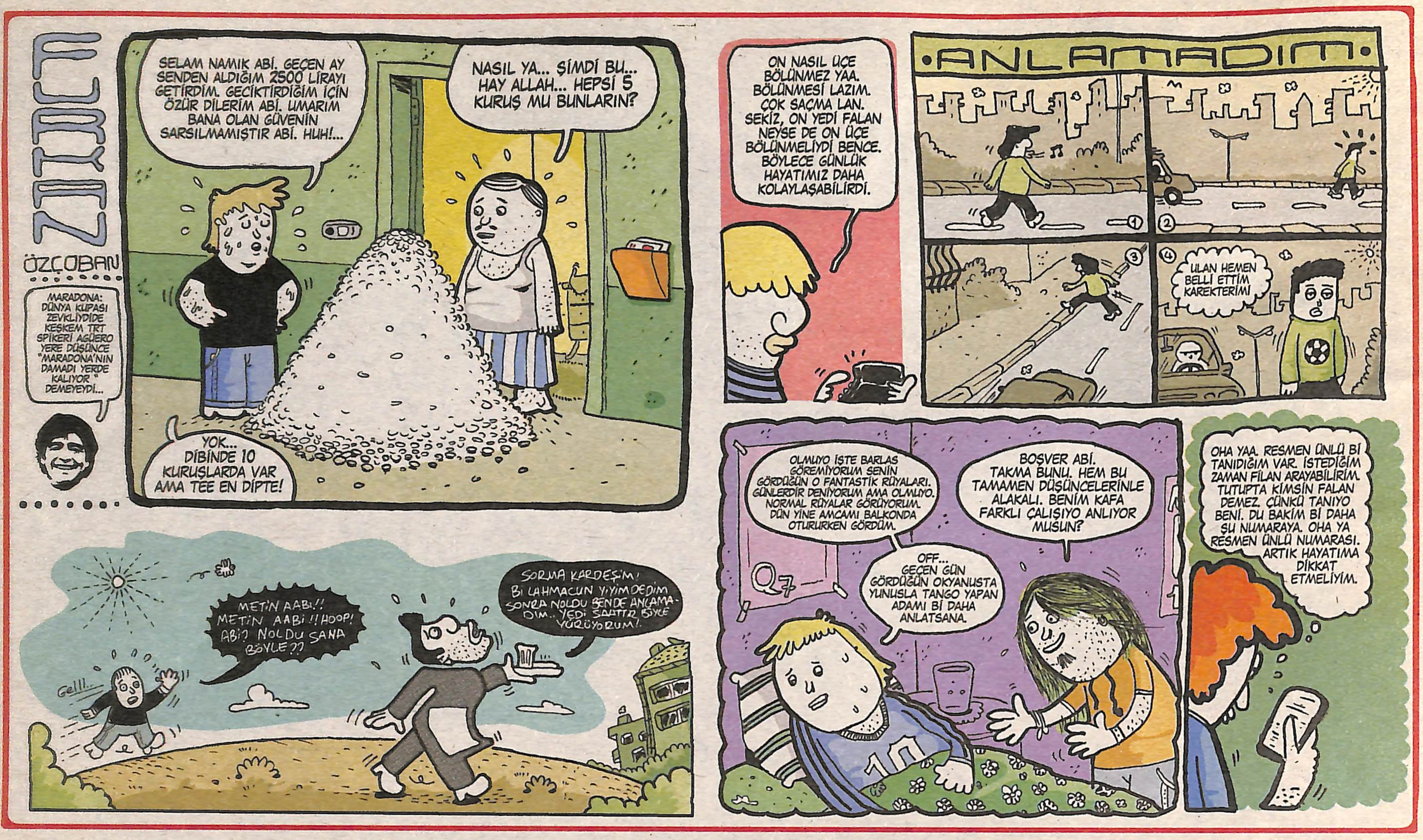

Gülme duvarı

* Geçen sayıda "Domates meyve mi?" bilgisine şaşırdık...

Şimdi daha dumur bir şey söyleyeceğim: Karpuz kuruyemişmiş!

* Millet "Deneme" yazar ben "Yanılma" yazarım.

"Yanılmalar" çok yakında bu köşede...

Anti-Montaigne Akımı

* Sana sonsuz iyi sonuç vadeden ve karşılığında para isteyen iki meslek gurubu vardır: Dilenciler ve Dolandırıcılar...

*"Türk insanının en sevdiği mizah şekli sululuk..." Hakkı Devrim

Hakkı Devrim, yaşayan birinden örnek hikâye anlattığında insanlar biraz daha kulak kabartabiliyor...

* Alternatif Türk Korku Filmi İsmi:

Teke Hortlaması

Alternatif Türk Avam Komedi Filmi İsmi:

Teke Zortlatması

* Doğu-Batı

Doğuda Korna bir iletişim aracıdır

Barıda Korna bir uyarı aracıdır

Çin Atasözleri böyle:

"Bir yerde küçük insanların büyük gölgeleri oluşuyorsa o yerde güneş batıyor demektir";

"Derin olan kuyu değil kısa olan iptir";

"Karanlığa küfredeceğine sen de bir mum yak" gibi derin manaya sahiptir ya, Çin'den yeni gelen bir dostum şey dedi:

Çin'de en çok duyduğum deyiş: "Çin'de ne bildiğin değil, kimi bildiğin önemlidir..."

* Doğu- Batı

Batı'da ne bildiğin önemlidir

Doğu'da kimi bildiğin önemlidir

* Bir ülke, bildiğiyle yükselenler sayesinde yükselir, tanıdığıyla yükselenler sayesinde batar, küçük insanların gölgeleri uzar, güneş batar, biz de karanlığa bir mum yakarız...

*** Yakutistan**

Geçen kendimden utandım... Yakutlu biriyle tanıştım ve oranın neresi olduğunu sordum... Hani Amerika'da sokaktan geçene Türkiye'yi sorarlar da adam bilmez ve sen onu külliyen cahillikle suçlarsın ya, ben o kör cahil adam oldum işte... Yakutistanda 'yumurta'ya yumurta dedikleri ve acayip Türkçeye yakın bir dil konuştuklarını öğrendikten sonra, "çok küçük bir ülkesiniz galiba" diyerek kendimi teselli etmeye çalıştım... Türkiye'nin yaklaşık 4 katı büyüklüğündeymiş toprakları... "Hani maden olmayınca normaldir" dedim, o da yemedi...

Dünyadaki elmas madenlerinin yarısı ordaymış... Ülkede bir doğalgaz çıkıyormuş, "kimse arabasını istop etmiyor" dedi adam... "Sabah soğukta çalıştırmak çok zor oluyor diye"... Bir kaç internet sitesine de ne yazmışlar burası hakkında diye bakındım, Türkiye'de okumaya gelen Yakutlu bir öğrenciye "siz de cami var mı" diye sormuşlar o da, "bayramdan bayrama gittiğimiz bir ibadethane var" demiş... Yazar eklemiş, "Lan oolm kesin türk dini diye bir şey var"

* Ülkelerin kaynaklarına dair şehir efsaneleri:

Yurtta Azeri bir öğrenci tanımıştım, "biz de ocak hiç kapatılmaz" demişti...

Yakutistan'da arabalar hiç istop edilmiyor muş...

Avustralya'da şehir içi telefon görüşmeleri ücretsizmiş...

Brunei Sultanlığında, çeyrek altın bedavaymış...

Kuveytte benzinliğe girdiğinde en düşük kuruşun yoksa dövüyorlarmış...

Eskimolarda soğuk içecekler ücretsizmiş...

Rize'de çaylar kahvecidenmiş...

* Anıttakiler insanların önüne geçmemeli... Zaten fotoğraf çekilirken bile fonda duruyorlar...

Anıtlar Yüksek Kurulu... (alçak olsaydı şaşardım)

*** Nasılsınizm:**

Böyle aileler ilk tanıştıklarında ya da bir salonu hınca hınç doldurduklarında, başlarlar seremoniye:

- Siz nasılsınız?

- Aman efendim siz nasılsınız?

- Önce benim hanım sordu leyn!

- Hamdolsun siz nasılsınız?

- Size... Yok yok sormuştum... Siz?... Heh... Ha sordum mu? Neyse, bir kere daha soriyim, 'siz nasılsınız?'

- Aman efendim, caanım efendim... Caanım efendim... Yeter efendim...

- Bittabii bilakis filhakika iyiyim, siz nasılsınız?

4 kişi bile olsalar 4X4 sorulur bu soru ve 16 kere cevaplanır...

* (-Şimdi aileler ilk tanıştıklarında bir soğukluk olur - Ehe ehe -

Böyle sahte gülücükler atılır...)

Devekuşu Kabere

Biri demez ki: "psikolojik sorunlarım var"

Ya da ne biliim "özafagusumda subakut gelişen bişii var" "üzerinize afiyet kleptomanim azdı" "aman efendim lakin çantaya attığınız benim cep telefonum"

- Nasılsınizme Hayır! -

* Kim marketleri zincirinde affedilmez bir hoparlörik hata yapılmakta:

"Hoşgeldiniz Kim Kim!" sloganı bana "Hepiniz Kim Kim!" gibi bişiyi hatırlatıyor... Bursa'daki Beceren Palas'a girmiş gibi hissediyorum...

(Beceren Otel Zinciriyle ilk Devekuşu Kaberede dalga geçmişlerdi...

Bunu da yad ediim dedim)

* İzlanda'da Patlayan yanardağın adı üzerine daha güzel bir espri yapıldı.

Medya Kralında entelektüel mizah yapan kardeşler tarafından:

"Eyyafyallayökül yaz 8080'e gönder taktir edelim" şeklinde bir altyazı hazırlamışlar...

*Rüşvet Trikleri

(bunu kliniğimizin ortaklarından prof. bir abi anlatmıştı... Sonra bir araştıriim dedim... Ekşide de yazmışlar...)

Abi bu dosya 1211 no'lu yasaya uygun hazırlanmamış...

Ne abicim o yasa...

Sen bi bilene sor öğren öyle gel...

Bilene soruyorsun

"Her paranın üzerinde yazar ya abi, 1211 nolu yasa gereği basılmıştır diye"

Kalasınız Saalıcanan

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

MÜELLEFE-İ KULUB

Arkadaşlar, sığdıramadığımız karikatürlerinize dergiden yorum yapamıyoruz diye amatör dünyasını başıboş bıraktığımızı zannetmeyin. Biz yorum yapmaya devam ediyoruz, ama sizin haberiniz olmuyor. Bütün çizerler toplanıp gelen karikatürlere bakıyoruz. Gülüyoruz, eğleniyoruz. Özgüveninizi zedelemeye devam ediyoruz. Ama siz sıkılmayın, sabredin. Hepiniz süper çizerler olabilirsiniz. Ama o gün bugün değil. Hahahahaa. Öhöm. Ee, hala göndermek istiyorsanız karikatürleriniz için mail adresimiz. (benacemidegilim@cafcafdergisi.net) (Ha, bir de, Comic Sans... Lütfen balonları Comic Sans ile yazmayın. Sonra biz kötü dergi oluyoruz. Elle yazın bari.)

Mustafa Şahin

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**41 / Ağustos 2010
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. Yayın Danışmanı: Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Kerem Abadi **Grafik:** Serhat Gülseçen **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (12 sayı - 24 TL yurtdışı 24 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Ebru Matbaacılık Basım Yayın Sanayi ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

BERCESTE DE NE?

Yazan: İbrahim DEMİRCİ

Farsça "yukarı sıçramış" anlamına gelen "ber-ceste" sözcüğü, dilimizde daha çok, bir şiirin dizeleri arasından sıyrılıp sıçramayı başaran, böylece seçkinleşen sözler için bir sıfat olmuş; "mısra-ı berceste" ya da "berceste mısra" denmeyi hak eden sözler, çoğu kez söyleyeni bile unutularak dillerde dolaşmış, neredeyse atasözleri gibi yaygınlaşmıştır.

Zahmetsizce hatıra geliveren, fakat yüksek bir mânâyı ihtiva eden şiirlere denir." Muallim Nâci'nin, gülümseyen bir fotoğrafının altına yazdığı "Mudhikât-ı dehre ben ölsem de tasvîrim güler" mısraı ile 2. Mahmûd'un hekimbaşısı, Abdülhak Hamid'in Dedesi Abdülhak Molla'nın ecza dolabı üstüne yazdırdığı: "Ne ararsan bulunur derde devâdan gayrı" mısraını örnek verdikten sonra

Râgıp Paşa'nın

"Eğer maksûd eserse mısra-ı berceste kâfidir.
Aceb hayretdeyim ben sedd-i İskender husûsunda."

beytini nakleder. Ona göre, "berceste" sıfatı, genellikle mısralar için kullanılmıştır ama pekâlâ "lâfız ve mânâ" için, Akif'in "Servler Mevlâ'ya yükselmiş birer berceste âh" deyişinde görüldüğü gibi "âh" için ve Ferid Kam Bey'den naklettiği "kıt'a" için dahi kullanılabilir. O bu tabirin "mısralara münhasır olmadığı" kanaatindedir.

Bir hekimbaşının hem de ecza dolabının üstüne "Ne ararsan bulunur derde devâdan gayrı" sözünü yazmasını "ironik" de bulabilirsiniz, "trajik" de. Fakat, mısraın mübdii Koca Ragıp Paşa, bu sözü çok daha geniş bir çerçevede söylemiştir. Bu berceste mısraın üstünde, bercestelik mevkiine sıçrayamadığı için unutulup gitmiş bir mısra daha vardır ki Muallim Nâci'nin Osmanlı Şairleri'nde naklettiğine göre şöyledir: "Turfe dükkân-ı hikemdür bu köhen-tâk-ı sipihr"

Aynı mısra, İsmail Hakkı Uzunçarşılı'nın Osmanlı Tarihi'nde şöyle yazılmıştır: "Turfe dükkân-ı hikemdir bu kühen tâk-ı felek". (Nüsha ve okuma-yazma ayrılığından doğan böylesi farklılıkların Paşa'nın Divan'ı üzerinde yapılmış/yapılacak bir edisyon kritik ile giderilmesi beklenir.)

* * *

Osmanlı Şairleri'ni basıma hazırlayan Yrd. Doç. Dr. Cemal Kurnaz bu beyti şöyle sadeleştirmiş: "Bu eski dünya, yeni bir hikmetler dükkânıdır. Derde devâdan başka ne ararsan bulunur."

Doğrusu, "turfe / turfa" sözcüğünün "yeni"den çok, "acayip, tuhaf" anlamına geldiğini düşünüyorum.
Aynı kitapta, Ragıp Paşa'nın "Sandun ey hâce, meğer Ka'beyi sen hân-ı Halil" dizesinin "Ey hoca, yoksa sen Kâbe'yi Halil'in hanı mı sandın?" biçiminde açıklanmasını da yadırgadım. "Hâce"nin "hoca" ile sınırlandırılmış olması hoş görülse bile "hân-ı Halîl"in "Halil (İbrahim) sofrası" olduğunun unutulması, hoş görülebilir bir yanlış olmasa gerek.
Ragıp Paşa'nın belki de Kahire valiliği sırasındaki tecrübelerine dayanarak söylediği "Şecâat arz ederken merd-i kıptî sirkatin söyler" berceste mısraının bulunduğu beytin ilk mısraı da üç ayrı yerde üç ayrı biçimde karşımıza çıkıyor.

Ötüken Yayınlarının hazırladığı Büyük Türk Klasikleri'nde mısra doğru okunmuş görünüyor:
"Miyân-ı güft u gûda bed-meniş îhâm eder kubhun"
"Kötü huylu adam, söz arasında çirkinliğini sezdirir" biçiminde anlayabileceğimiz bu dize, Uzunçarşılı'nın Osmanlı Tarihi'nde "Miyân-ı güftgûda bed meniş ibhâm eder kubhun" kılığına girmiş ki, şairin murad ettiğinin tam tersi bir anlama gelir. Çünkü "ibham" belirsizleştirme demektir.
Mısra, M. Naci'nin Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yayımlanan eserinde büsbütün farklılaşıp, sonraki mısraın zarfı kılığına girmiş:

"Miyân-ı güft u gûda bed-meniş îhâm eder kaçan"
24 Ramazan / 8 Nisan 1763 tarihinde vefat ettiğinde, ardında 22.971 kuruş borçla birlikte İstanbul'a bir kütüphane de bırakmış olan Koca Ragıp Paşa'nın, sadaret mektupçusu iken, görüşmelerine katıldığı bir antlaşmanın yeri/adı konusunda da bir "okuma ihtilâfı" olduğu anlaşılıyor: Uzunçarşılı'nın "Niyemirav" okuduğunu, Cemal Kurnaz Bey, "Nümeyrava" okumuş. Meydan Larousse ise, adı geçen sözcüğü "Nemirov,e" diye vermiş!
Ne diyelim?
Ragıp Paşa gibi "Bizim de hissemize sabr-ı ârifâne düşer" yahut "Dünyâ içün olmaz dil-i dânâda keder" diyebiliyorsanız, ne mutlu size!
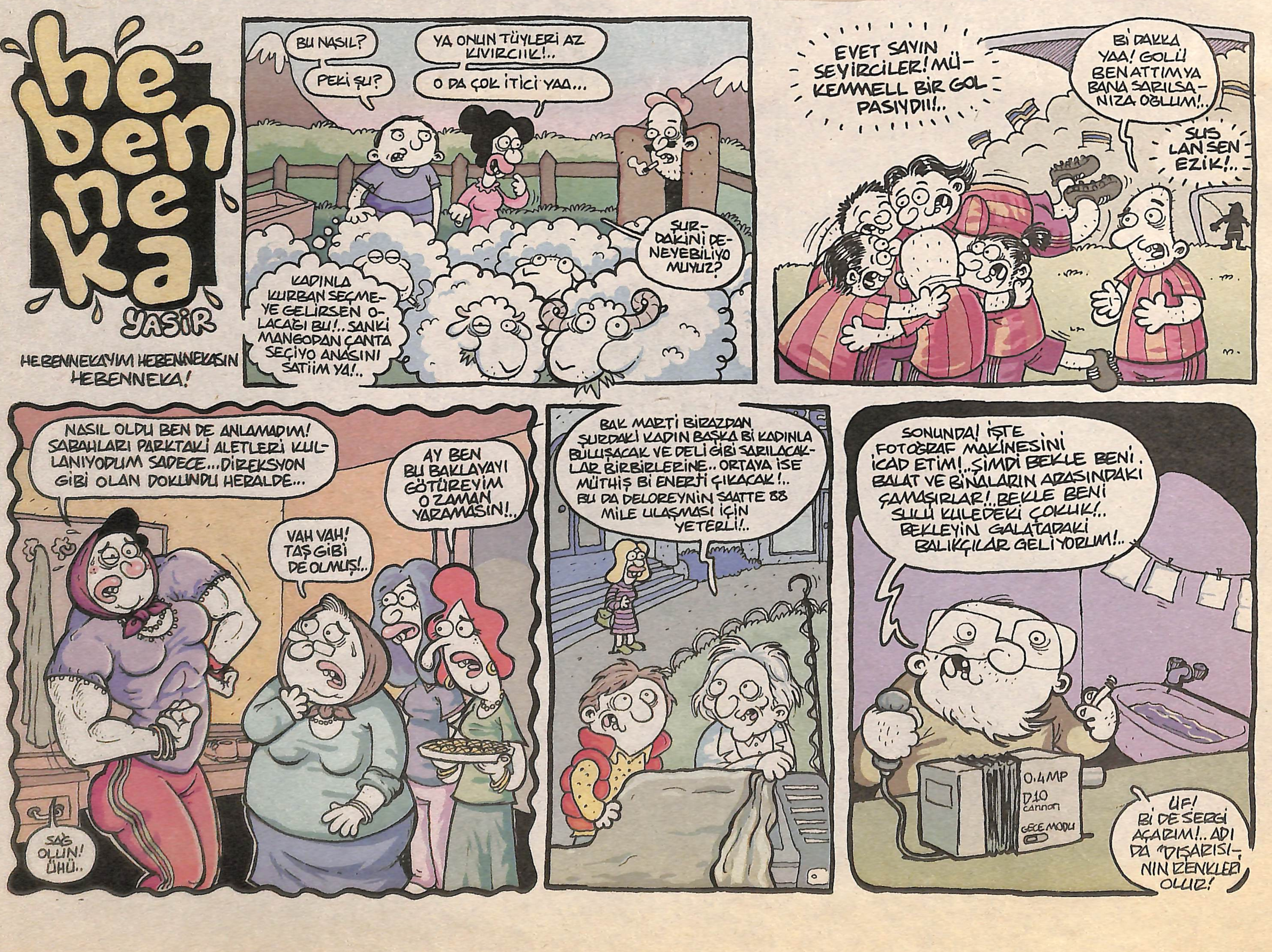
Meğer Cımbızcı Cafer'de İbrahim DEMİRCİ hocamız imiş..